

RÁDĚNICKÝ ZPRAVODAJ 1984/I

Z novoročního projevu generálního tajemníka ÚV KSČ a prezidenta Československé socialistické republiky soudruha Gustáva Husáka.

Vážení spoluobčané, soudružky a souhruzi, drazí přátelé !

Na příručku nového roku 1984 vás srdečně zdravím jménem ústředního výboru KSČ a ústředního výboru NF, jménem československé vlády a jménem svým. Unřímně vám přeji zdraví, štěstí, spokojenost v osobním životě a úspěch v práci.

Dobrý život našich občanů a pevné postavení Československa ve světě vyžaduje trvalou pozornost růstu národního hospodářství. V uplynulém roce vykonali dělníci, rolníci a příslušníci inteligence, pracovníci všech odvětví průmyslu, stavebnictví, dopravy a spojů, zemědělství, obchodu, služeb a dalších úseků mnoho obětavé práce. Jejich zásluhou se podařilo nejen splnit, ale v hlavních směrech i překročit úkoly státního plánu, urychlit hospodářský rozvoj a udělat důležitý krok ke splnění sedmé pětiletky.

Vybudovali jsme řadu nových významných výrobních kapacit, postavili tisíce nových bytů, stovky škol, nemocnic a dalších sociálních, kulturních a sportovních zařízení. Upevnili jsme vnitřní a vnější rovnováhu naší ekonomiky. Za nejvýznamější považujeme, že to umožnilo, aby lidé mohli slušně, spokojeně žít, bez obav o zítřek.

Pravda, máme i problémy a slabá místa. Na různých úsecích trvá nemálo těžkostí, zbytkových nedostatků, projevů nízké kázně a odpovědnosti. Otevřeně o nich hovoříme a usilujeme za široké účasti veřejnosti o jejich napravu. Když však zvážíme celkové výsledky, můžeme odpovědně říci, že rok 1983 byl pro socialistické Československo dobrým rokem.

Chtěl bych poděkovat komunistům, nestraníkům, příslušníkům dalších politických stran, odborářům, mládežníkům i členům dalších organizací NF za jejich přínos k rozvoji společnosti. Děkuji rovněž za podporu politiky komunistické strany, NF a socialistického státu. Jejím smyslem je práce pro blaho lidu, pro bezpečnost a rozkvět vlasti, pro mír a pokrok ve světě.

Drazí přátelé, tvořivá práce je také hlavním přínosem k zajištění míru a bezpečnosti naší země. Naši občané ve své zdrcující většině vědí, odkud pramení vážné ohrožení míru. S pochopením přijírají nezbytná obranná opatření, která provádime společně se Sovětským svazem a dalšími socialistickými státy vzhledem k rozmístování nových amerických raket v západní Evropě. V zájmu míru nelze dovolit silám imperialismu, aby narušily existující strategickou rovnováhu ve světě, ohrozily poválečné uspořádání v Evropě, bezpečnost našeho a dalších socialistických států. Nemůžeme zapomenout na Mnichov, na zničení státní samostatnosti, národní svobody a ohrožení samotné existence našich národů.

Neděláme si iluze, že mezinárodní vývoj bude probíhat bez komplikací. Odvrácení válečné hrozby vyžaduje, abychom trvale upevňovali jednotu lidu, hospodářskou a politickou sílu země, spojenecké svazky se státy Varšavské smlouvy a dbali o zvyšování obranyschopnosti. Vyžaduje také, aby se posilovala semknutost socialistických zemí, aby sílilo mírové hnutí, ve kterém se na celém světě sdružují pokrokoví, reálně uvažující lidé bez rozdílu politické a náboženské příslušnosti. Nebudeme šetřit sil, abychom k tomu co nejdříve přispěli. Sdílíme hluboký humanismus stanoviska, vysloveného nedávno soudruhem Jurijem Andropovem, aby lidstvo dosáhlo lepšího údělu nežli žít ve světě zmítaném konfliktů a pod hrozbou jaderných zbraní. K tomu také směřují mírové návrhy Sovětského svazu a socialistických zemí, které plně podporujeme.

Dnešní poměr sil ve světě, moc a síla Sovětského svazu, socialistického společenství, rozmach protiválečného hnutí - to vše nás opravnuje k přesvědčení, že nakonec zdravý rozum zvítězí a že se podaří zachovat mír světu i našemu lidu. Na každém záleží a věříme, že každý k tomu přispěje svou prací.

Z kroniky obce Ratenice :

Jak dopadlo odvolání do Říma, nám prameny již neprozrazují. Záznam pře o patronátní právo nám poodkryvá pohled na materiální zainteresovanost patronů kostela na jeho kádrovém obsazení. Vladkyové, kteří drželi majetek v Raticích, doporučovali za kandidáta svého člověka, který byl synem majitele ratenské tvrze a dvora, v jehož těsném sousedství stál kostel. Patroni kostela, kteří byli patrně v příbuzenském vztahu, chtěli hmotně zabezpečit jednoho ze svých rodinných příslušníků bez ohledu na jeho malou způsobilost pro výkon kněžské funkce. Otázka odbornosti v té době již ustupovala do pozadí. Bylo běžným zjevem, že mnozí kněží měli zakoupeno několik t.zv. obročí /odtud název mnohoobročníci/, pobírali z nich platy a jejich úřad za ně vykonávali jimi placení odborně přizravení kněží.

V té době je připomínán CTIBOR z RATĚNIC jako farář při kostele sv. Havla ve ŠKVRNOVÉ, který sem nastoupil po faráři BOHUNKOVI, když r. 1393 zemřel. Řada známých farářů ve Škvrnově zápisem o Ctiborovi z Ratenic v r. 1407 končí.

Ratenský kostel, který je zasvěcen JAKUBU apoštolu VĚTŠÍMU, byl asi založen v době rozšíření jakubského kultu v Čechách.

Ve "Starých letopisech českých" je zaznamenána jako památná událost, že r. 1212 byly do Prahy přeneseny z Německa ostatky apoštolů Tomáše, Jakuba, Tedeáše a Mauricia.

Rytířský řád sv.Jakuba od reče byl koncem 12.století potvrzen Coelestinem III. při poutním chrámu v COMPOSTELE ve Španělsku a sbíral v českých zemích příspěvky na řád pro válčení v Palestině.

Jméno Jakub se v Čechách v průběhu 12. a 13. století značně rozšířilo jak mezi měšťany, tak i mezi podanými. Jakubu Většímu byl zasvěcen kostel v Ovcárech u Kolína, postavený ve 13. stol. jako jednoduchá malá gotická stavba. Jméno Jakub s kostelem má ves u Kutné Hory.

Do španělské Compostely se i z Čech vydávali poutníci. Zajímavý případ je zaznamenán z našeho kraje. Roku 1346 kouřimští konšelé odsoudili původce vraždy, kterým byl Albert VETTERLÍNUV, na dvouletou pouť k svatému Jakubu do Compostelly, dalšího zločince poslalí do Říma a třetího do Čech. Každý měl přinést věrohodné vysvědčení, že pouť vykonal.

V Compostelle se zastavilo i poselstvo krále Jiřího z Poděbrad, které vedl Lev z Rožmitálu do zemí západní Evropy.

restanství k nám bylo přeneseno tehdejší vládnoucí třídou jako cizí živel a jen velmi zvolna se prosazovalo. Feudálové měli zájem na jeho řízení, bylo ideovou a organizační oporou jejich vlády. Při centrech správy v jednotlivých oblastech zakládají kostely Libice, Kouřim, Oldřich a pod.

Zekládané kostely byly nejen ideovými a agitačními středisky, které pomáhaly udržovat poddané v bázni a poslušnosti, ale byly velice výnosným hospodářským podnikem s rychlou návratností investovaných prostředků, které svým patronům přinášely značný bezpracný zisk.

Kostel byl v podstatě soukromým majetkem zakladatele a rodu, i když byl
zpřipsán svatému, který však měl sídlo na nebesích a na pozemský běh věcí
neměl žádný vliv.

Patronům kostela patřily dvě třetiny desátků, které byly určeny na stavbu a na chudé a jedna třetina desátků připadla faráři kostela. Do kapes patronů se dostávaly ve většině i církevní poplatky za náboženské úkony, které poddané provázely od kolébky až do hrobu. Majitelé kostela považovali i kněze za svého služebníka.

Nejbližší kostel ratenské osady, před jeho založením v Ratenicích, stál v Dobřichově - a pochází z 10. nebo 11. stol., je tedy starší než kostel v Ratenicích. Do dohřichovského kostela docházeli jistě lidé z Ratenic, Čerhenic, Radimi a Peček, měl tedy značný okruh písobnosti.

Véžení občané,

začíná březen - Měsíc požární ochrany. Jední z důležitých úkolů Svazu požární ochrany je důsledná požární prevence, která je zárukou předcházení požáru, což je i povinností každého občana naší obce. Ve třech měsících března Vás nevštíví členové prohlídkových skupin a v případě zjištění závady Vás upozorní a ve Vašem zájmu by mělo být, aby závady byly co nejdříve odstraněny. Je třeba si uvědomit, že se nejedná jen o Váš majetek, ale že je ohrožen i majetek Vašich sousedů. Žádáme Vás, řidte se i pokynů pracovníka OPS, který u Vás provádí korinické práce. Uposlechněte i pokynů členů SPO, kteří u Vás provedou preventivní prohlídky a dohlídky. Koriník i členové SPO se snaží, aby u Vás nedošlo k požáru, aby se předešlo zničení Vašeho majetku. Včasné opravou závady zarezíte nepříjemným i nebezpečným okamžikům, končícím někdy i tragicky.

Současně při protipožárních prohlídkách bude zjištována hloubka a průměr Vaší studny a množství vody. Tuto údaje zpracováme jak ze strany požární ochrany, tak i pro splnění dalších úkolů, které jsou na nás kladený. Uvítáme, když dle možností budete mít potřebné údaje zjištěny a našim požárníkům je předáte.

Děkujeme.

Měsíc březen je též i Měsícem knihy. S knihou si člověk odpočine, získá vědomosti, najde v ní poučení i zábavu, vnese se doříše pohádka i nadprirozených bytostí, zamýší se nad životem u nás i v jiných zemích. Kniha nás donoří do mořských hlubin, vynese nás i k jiným planetám. Kniha nám dává mnoho, měli bychom ji chránit před ničením a nevhodným zacházením. Kniha je naším kamarádem. V Místní lidové knihovně ráme dostatečný výběr knih i časopisů, které jsou stále doplnovány, jednak z výměnného fondu ze SK v Pečkách, nebo zakoupení. Děkujeme občanům, kteří darovali železný šrot, děkujeme členům Svazarmu za jeho sběr. Za tento dar mohly být zakoupeny nové knihy a tím lépe uspokojíme naše čtenáře. Plněciovní doba je každé úterý a čtvrttek od 17 do 19,00 hodin. Těšíme se na Vaší návštěvu.

Odbor obchodu a CR ONV v Nymburce informuje občany, že vzhledem k příznivému příslušnému pevných paliv v průběhu měsíce ledna a února 1984 došlo k vytvoření optimální výše zásob ve všech výdejních skladech závodu Stř. uhlého skladu Poděbrady. S ohlednutím k očekávanému pozitivnímu vývoji je možno dočasně uvolnit prodej briket a hnědého uhlí jak domácnostem, tak i mimotřžním spotřebitelům nad rámcem stanoveného ročního límitu. Prodej z těchto zásob lze uskutečnit i pro chataře a majitele rekreačních objektů.

Toto nimořádné uvolnění prodeje paliv nad rámcem "Zasad řízení prodeje tuhých paliv obyvatelstvu a mimotřžním odběratelům ve středočeském kraji v roce 1984" je dočasné a bude odvoláno výšeckou na jednotlivých objednávkových kancelářích Stř. uhlého skladu.

Vedoucí oddělení obchodu a CR o.p.v.
Bohumil Kedro

Odbor dopravy ONV v Nymburce informuje občany, že při odvozu tekutých odpadů/fekalií/ se mohou se svými objednávkami obracet na Okresní podnik služeb v Poděbradech, ulice Husova 25, č. telefonu: Poděbrady 262.

Žádáme občany o pomoc a svoupráci. Začátkem měsíce března bylo opraveno některá světla veřejného osvětlení v obci. Bylo zjištěno, že světlo na křížovatce k Vrbové Lhotě nesvítilo proto, že ochraný kryt i výbojka byly rostřeleny vzduchovkou. Je třeba si uvědomit, že jen samotná výbojka stojí 500 Kčs. Takovéto případy budeme sledovat a v případě dalšího ničení socialistického majetku, budeme proti viníkovi postupovat podle zákona a vyžadovat finanční úhradu za způsobenou škodu.

Již po několikáté upozorňujeme motoristy na § 20 vvhlášky FMV č.100/1975 a na parkování na chodnících v obci, které bez dopravní značky, není povoleno. Iovněž žádáme občany ke kterým přijede návštěva a zaparkuje automobil na chodníku, aby ji na nesprávné parkování upozornili. Vozovky jsou dostatečně široké jak na parkování, tak i na samotnou jízdu. Chodníky byly vybudovány pro bezpečnost chodců a ne pro parkování automobilů.

Stále platí rozhodnutí S KNV v Praze na šetření pitnou vodou. Kvalitní pitné vody je nedostatek, šetřete vodu, omezte mytí automobilů. Toto rozhodnutí se zvláště týká občanů, kteří v naší obci nemají trvalé bydliště, ale jezdí do obce na návštěvu, nebo rekreaci. Nemůžeme být spokojeni, když tato návštěva myje automobil na veřejném prostranství, nešetří saponáty, které se společně se špinou a mastnotou vsakují do země a zhoršují tak již nedobrou kvalitu pitné vody v obci. Znovu upozornujeme, že ten kdo se nebude řítid rozhodnutím S KNV v Praze, vystavuje se nebezpečí, že proti němu uplatníme § 8, 12 a 19 zákona 60/1961 Sb.

Myslivecké Sdružení Sokoleč - Ratenice zve občany na maškarní ples, který se koná v sále místního pohostinství dne 23.3.1984 od 19,30 hodin. K tanci i poslechu bude hrát dechová hudba ZK ROH z Peček a pro zpestření programu bude tažena tombola.

Upozorňujeme občany, kteří nebyl poslancem MNV doručen některý ze Zpravodajů, že si jej mohou vyzvednout na MNV.

Zemědělské zásobování a nákup oznamují všem chovatelům ovcí v obci, že vlnu budou v letošním roce vykupovat v Poděbradech, Kostelní náměstí 75 /vedle autoservisu/ a to: v březnu - 5., 6., 12., 19., 20., 26. V dubnu - 2., 3., 9., 16., 17., 24., 25. V květnu - 7., 8., 14., 15., 21., 22., 28. V červnu - 4., 11., 12. V září - 3., 4., 17., 18. V říjnu - 8., 22. V listopadu - 5., 19., 26. V prosinci - 3.

Nákup vlny se provádí v uvedené dny od 7 do 12 hodin. Před stříží nutno ovce očistit, po stříži je třeba vlnu řádně roztřídit na délku nad 6,5 cm, 4 a 6 cm a pod 4 cm vlnu nechat proschnout - Dodávat bez slámy a sena ! Doporučujeme stříhat lx za rok. Při dodávce vlny předloží dodavatel občanský průkaz. Vlna bude proplácena zásadně na účet chovatelů peněžním ústavem. Nedovoluje se, aby zaměstnanec ZZN dodával vlnu za jiné chovatele.

ZZN koncernový podnik Praha
odštěpný závod Nymburk

Vydala rada MNV dne 13.3.1984.

Z kroniky obce Ratenice :

Výstavba kostela v sídle ratenských vladků svědčí o upevnění jejich hospodářské moci i rozvoji výrobních sil, obchodu i růstu lidnatosti. Kostel byl určen pro obvod zdejší vsi, proto byl původně asi nevelký. Do kostela byli jistě pohřbíváni příslušníci zdejších vladických rodin.

Roku 1889 před kladením nové šamotové dlažby v kostele byl pod hlavním oltářem objeven otvor vedoucí do podzemní hrobky pod oltářem. Hrobka tehdy prozkoumána nebyla. Pod kruchtou byla objevena hrobka s náhrobním kamenem bez nápisu, v ní byly nalezeny tři dřevěné rakve, zcela prosté a ztrouchnivělé. Na postranici jedné rakve bylo znát namalované růže s listy.

Hlavním archivním zdrojem o hospodářských a majetkových poměrech ratenských šlechtických rodin z předbělorští doby jsou zemské desky. Katastrofální požár, který r. 1541 zachvátil Menší Město pražské a Hrad, zničil zemské desky až na nepatrné zbytky. Pozůstatky těchto zemských desek zpracoval a vydal Josef EMLER a uvedl v nich zápis, které jsou zachovány jako citáty, hlavně v deskách dvorských. Od 14. století se vedly zemské desky v dominikánském klášteře a u sv. Klimenta na Starém Městě pražském, kde zasedal zemský soud a bydlel nejvyšší písar. V době nepokojů za Václava IV. byly desky několikrát uzavřeny, nezapisovalo se do nich, až r. 1396 byly znova definitivně otevřeny. Soud zemský zasedal buď v klášteře sv. Klimenta, nebo u minoritů vedle kostela sv. Jakuba. Desky byly uloženy krátkou dobu v královském domě na Starém Městě a od počátku 15. století v domě nejvyššího písáře naproti kostelu sv. Jiljí, který se podle toho začal nazývat "U desk zemských". /dnes Praha I., Husova ulice čp. 241/.

V době husitských válek byly desky odvezeny na Křivoklát, r. 1422 do Plzně a pak na Karlštejn. Roku 1437 zahájil zemský soud opět svou činnost. Roku 1541 byly desky přestěhovány na pražský hrad, kde r. 1541 lehlý popelem.

Do těchto míst v hlavním městě českého království směřovaly cesty ratenských vladků či rytířů, aby si dali zapsat do desek majetkové převody, práva na dědictví, anebo vystupovali jako svědkové.

V "Pozůstatcích desk zemských" je první zápis připomínající Ratenice ze čtvrtka 27. května 1395. Tehdy směnil PROKOP, jeho bratří JINDŘICH, MIKULÁŠ a DJVIŠ - všichni z DOBŘENĚ - jako jedna strana - s MIKULÁSEM, ZDÉNKEM a ZBYŇKEM z PETROVIC, kteří vystupovali jako druhá strana: v NESPERICích devět kop grošů úroků, s poddanskými dvory, poli, lukami, lesy - s výjimkou dvou lánů lesa v ŽANDOVĚ. Ke svým dědinám přidal Prokop se svými bratry 300 kop grošů.

Straně Prokopa z Dobřeně a jeho bratrům svědčili BEDŘICH z RATEJIC a HROCH z CERHENIC, straně Mikuláše z Petrovic svědčili JAN řečený ŽUL z ODSTŘEDKA, JAN ze ZRUČE a VOJTECH z HODKOVA.

Tento zápis v deskách pochází z bouřlivých let 1394-1403 vlády Václava IV., ve kterých se vyhrotily vnitropolitické poměry v zemi. Král Václav se opíral o šlechtu nižšího ratířského, nebo vladického původu. Zemští páni a duchovní zvedli proti králi válku a r. 1394 jej zajali. Téměř deset let trvala válka mezi přívrženci krále, drobnou šlechtou a pánskou jednotou. Drobnou šlechtu v tomto boji podporoval moravský markrabě PROKOP, bratrancí krále.

JAN ŽUL z OSTŘEDKA, někdejší královský služebník, stal se služebníkem markraběte PROKOPE a vedl záškodnickou válku až na jihu Čech proti Rožmberkům a v široké oblasti Kouřimského kraje mezi Kutnou Horou a Prahou.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Po návratu Krále Václava IV. ze zajetí v r.1403 a jeho narovnání s pány bylo hlavním požadavkem panstva upevnit opět svou moc a obnovit trestní sankce proti t.zv. zemským škůdcům a obsadit popravčí /t.j. policejní/ úřady spolehlivými členy panské jednoty. Tím byli postaveni mimo zákon všichni bývalí stoupenci Prokopovi, kteří pokračovali i po zlomení králeova odporu v partyzánské válce. První obětí se stal JAN ZÚL z OSTŘEDKA.

V červnu r. 1404 se vypravil arcibiskup ZBYNEK spolu s Pražany do pole, dobyli DUBOU a HRÁDEK v Posázaví, kde ZÚLA zajali i s padesáti jeho pomocníky. Dne 9. července 1404 byli všichni pověšeni na Šibeničním vrchu nad Prahou. ZÚLA, který byl pověšen na železný hák nad všemi ostatními, provázel na jeho poslední cestě JAN HUS.

V roce 1398 zemřel v Ratenicích BEDŘICH z RATĚNIC, jinak z LIBODŘIC. V Kourimi byl 4. března 1398 veřejně vyhlášen list provolací s tím, že Bedřichovy majetky a dědiny právoplatně přešly na krále. ANNA z RATĚNIC, patrně neprovdaná a nevynesená sestra BEDŘICHA, dále REJNART z RATĚNIC jménem VÁCLAVA z RATĚNIC a stejně tak DIVIS z RATĚNIC a HROCH z PŘEBOZE hájili své právo na dědictví. Dále ELŠKA, vdova po BEDŘICHOVI, hájila nárok na dědictví z titulu věna půl druhého sta kop grošů zapsaného v deskách.

Další průběh pře nám podává částečný obraz o rozdrobenosti vládyckého majetku v Raticích, i vztazích mezi vlastníky, kteří byli sourozenci, nebo příbuzní.

Diviš z Ratenic dokazoval 3.6.1398 jménem svým, Václava z Ratenic a Hrocha z Cerhenic své právo před úředníky desk zemských v Praze těmito slovy: "Bedřich z Ratenic, jinak z Libodřic, dluží 90 kop grošů Divišovi z Ratenic, Václavovi, řečenému HUČKOVÍ tamtéž a Hrochovi z Cerhenic a to v hotovosti, kterou má platit na příští svátek narození Krista. Kdyby nezaplatil, tedy svrchu uvedení mohou dát zapsat břemena na jeho dědiny, v Libodřicích na poplužní dvůr, s poli, lukami, rybníky, krčmou a se vši zvolí k tomu příslušející.

A v Ratěnicích na vše co tam vlastní, že se mohou uvázat v jejich držení, že je mohou zadlužit, prodat, zcizit a dělat s nimi cokoliv je libo. A kdyby někdo z nich zemřel, má to být platné i kdyby všichni z nich zemřeli.

Léta 1397 v pondělí na den sv. Bartoloměje Václav řečený Huček prohlásil /před úředníky desk zemských/, že prodal své výše uvedené právo, které má na dědinách v Libodřicích Divišovi z Ratěnic a Hrochovi z Přeboz /Hroch je nazýván jednou z Přeboz, podruhé z Čerhenic, nebo z Ratěnic/ za 35 kop grošů, jež mají být splaceny vcelku. Splatit musí tolik z každého člověka, s vyjimkou královského práva."

Rovněž tak Diviš z Ratěnic jménem svým a jménem Hrocha z Ratěnic, bratra svého, prohlásil, že "své právo, které měli na dědictví svém v Ratěnicích, na dvou rustikálních dvorech, na nichž jsou dvě kopy a 12 grošů dávek, které rovněž měli zapsány, prodali Václavu Hučkovi - t.j. dva podíly ze svých dědin za 17 kop grošů zaplacených hotově.

Dne 4. října 1398 zasedali páni v domě MAREŠE, řečeného KUŽEL a soudce královského českého dvora vynesl rozsudek, že "výše uvedená ANNA musí vést svědky, že nebyla vyvěněna, poněvadž nedostala věna od Bedřicha, bratra svého a to nazítří po sv. Martinu /12. listopadu/".

Páni dali za pravdu bráničím se bratřím z důvodu "vydrženého práva." Anna se u soudu objevila 12.listopadu se svědky, ale místosoudce nebyl přítomen, byl tedy stanoven termín na 21.ledna 1399. Teprve až 2.března 1399 bylo u soudu rozhodnuto za předsednictví HENCLINA z DUBÉ, že ANNA nemá na dědictví nárok. Anna se u soudu odřekla svého préva, cokoliv měla v Libodřících a slíbila své bratry "trvale a na věčnost nezneprákovat."

O jejím podílu se zřejmě uvažovalo, komu jej předat. Na juxtě je v knihách zapsáno: "1398 děno SAMOCHOVCOVI na základě písemné zprávy markraběte PROKOPA". Další záznam zní: "A konečně pan král zmíněné statky dal HERMARDOVY a ALŠOVY z VLASTISLAVÉ.

R A T E N I C K Y Z P R A V O D A J 1984/IV.

Vážení občané,

První máj je mezinárodní svátek pracujících, den solidarity dělníků celého světa.

1. máj má bohatou historii a slavnou revoluční tradici. Podnětem k mezinárodní prvnájovým manifestacím byly události v Chicagu v osmdesátých letech minulého století. Do obrovských rozměrů se zde rozrostlo hnutí dělníků za uzákonění osmihodinové pracovní doby. Dělníci organizovali četné stávky a demonstrace, proti kterým kapitalisté povolávali soukromou policii. Spory dělníků s policií a majiteli jedné chicágské továrny a propouštění více jak tisíce dělníků měly za následek otevřenou srážku demonstrujících s policií a uvěznění desítek dělníků. Srážka vyvolala oprávněné rozhořčení proletariátu, který uspořádal na podporu svých požadavků rohutnou manifestaci 1. května.

Tři dny manifestovalo ne 50 tisíc lidí - nikoli však bez srážek s policií a krveprolití. Proti tomuto teroru byl 4. května svolán velký tábor lidu, který skončil masakrem a zatýkáním. Sedm dělnických funkcionářů bylo odsouzeno a přes protesty celého pokrokového světa v listopadu roku 1887 popraveno.

Na počátku této události rozhodl kongres II. internacionály v roce 1889 konat každoročně velkou mezinárodní manifestaci za lidská práva. Podle vlivu amerického dělnického svazu určil sjezd jako den mezinárodního svátku na paměť padlých chicágských dělníků 1. květen.

V naší republice se poprvé slavil 1. máj roku 1890. Byl první rasovou dělnickou demonstrací, které ukázala sílu dělnické třídy. Od roku 1948 se stal 1. máj v Československu manifestací za výstavbu socialismu a svátkem mezinárodní solidarity.

Oslavy 1. máje dostaly i novou náplň - staly se především rohutnými manifestacemi bojového nástupu dělnické třídy a ostatních pracujících k plnění budovatelských úkolů, přehlídkou úspěchů dosažených ve výstavbě socialismu, ale též projevem solidarity se silami míru a pokroku na celém světě.

Jako v předešlých letech se občané naší obce zúčastní prvnájových oslav v Pečkách. Hudební budíček pro ratenické občany bude v 7,00 hodin a odchod do Peček v 7,30 hodin, kde v 8,00 hodin u ZK ROH bude sraz účastníků a započnou oslavy 1. máje 1984 s tímto programem :

- 1/ Hymny ČSSR a SSSR
- 2/ Vypuštění holubice
- 3/ Recitace
- 4/ Zahájení - s. Kurka
- 5/ Slavnostní projev
- 6/ Zdravice - s. Kurka
- 7/ Internacionála
- 8/ Slavnostní průvod městem

Zveme všechny občany do prvnájového průvodu. Bylo by vhodné, aby k těmto oslavám byly vyzdobeny rodinné domky a aby v průběhu měsíce dubna, zvláště v posledním týdnu tohoto měsíce byla s Vaší pomocí upravena veřejné prostranství, aby i naše obec byla čistá a tím jsme všichni společně oslavili slavné májové dny.

Nedílnou součástí oslav 1. máje a slavných májových dní jsou jarní ~~svátky~~
Národní Fronty, které se konají v měsíci dubnu a kdy občané usilují, aby
jejich obce vypadaly co nejlépe a právem patřily mezi nejlépe upravené
obce okresu Nymburk. Převážná většina našich občanů má zájem a pomáhá.
Děkujeme občankám, které vyhrabávaly a upravovaly místní hřbitov, děkujeme
členkám ČSZ za úpravu a osázení parčíků u MNV, personálu místní MS za
úpravu parčíků u pomníku padlých. Děkujeme za úpravu prostranství a
prořízku větví u kostela a odvoz odpadu na skládku odpadků. Děkujeme
členům ČPO za rozházení zeminy a úpravu parčíku u čekárny ČSAD, děkujeme
pionýrům za úpravu parčíků před svou klubovnou a čekárnu ČSAD. Děkujeme
i poslancům a občanům, kteří provedli prořízku a úpravu stromů na cestě
ke hřbitovu. Děkujeme všem občanům, kteří mají zájem a udržují prostranství
před svými domky a starají se, aby se našim občanům i návštěvníkům v
Ratenicích líbilo.

O to více nás mrzí chování některých občanů, kteří na hřbitově okolo svého
hrobu udělají pořádek, ale odpad nedonesou na smetiště, ale podstrčí jej
k sousednímu hrobu, nebo stromu. Mrzí nás vysypávaný popel a uhelný mour
v ulicích /U křížku/, svérázné úpravy komunikací /U hřiště a v ulici za
samoobsluhou/. Věříme, že občané pochopí naší snahu a příště budeme jen
chválit.

Z důvodu pomoci rozšířit kroniku naší obce bude Polabské muzeum v Poděbradech v měsíci květnu - červnu letošního roku provádět v Ratenicích archeologický výzkum. Pro zajištění těchto prací potřebujeme tři brigádníky-důchodce, kdy mzda za hodinu činí 8,50 Kčs + 20 % výkonnostní odměny. Práce na výzkumu budou velice zajímavé, zvláště když v okolí výzkumu, již bylo mnoho nalezeno a věříme, že brigádníky na tyto práce se nám vodaří zajistit a že nám svojí pomoc nabídnete.

Upozorňujeme občany, že v průběhu měsíce dubna, za spolupráce členů Svazarmu, budeme v obci sbírat železný šrot, kdy získaných financí bude použito na nákup nových knih do Místní lidové knihovny. Den sběru bude zveřejněn v místním rozhlasu. Za darovaný železný šrot předem děkujeme.

Kolínské cukrovary k.p. závod 02 Cerhenice nabízí následující pracovní příležitosti s možností nástupu ihned:

- referenta nebo referentku práce a mezd, pracovní zařazení v 9. tř.
- referenta nebo referentku materiálně technického zabezpečení, pracovní zařazení v 8. tř.
- prodevačku do kantyny, i nezaučenou, pracovní zařazení ve 3. tř.
- ubytovatelku na ubikacích závodu, pracovní zařazení ve 3. tř.

Všichni zájemci, kteří projeví zájem mohou se přihlásit a informovat přímo na závodě u ředitele, nebo ekonoma závodu.

Kdo z občanů ztratil klíče, může se o ně přihlásit na MNV.

XXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX

Z kroniky obce Ratenice:

Matěj Samochovec ze Samochova byl dvořením Václava IV. Aleš z Vlastislavi byl kororníkem královny, měrkrabě Prokop byl bratrem krále Václava IV.

Dne 21.ledna 1401 dostavil se před generálního vikáře MIKULÁŠE PUCHNÍKA "famosus BLEH, amiger /famosus = sloučný, amiger = vlastivka, rytíř/ v Pečkách, k sepsání prodejní smlouvy o prodeji svého ročního platu 100 kop grošů pražského ražení za 100 kop grošů proboštu MIKULÁŠOVU a konventu kláštera v SADSKÉ. Tento roční plat dostával BLEH z PEČEK ze svého zboží MARKVART řečený POMN z CHVÁLOVIC, JAN z RATĚNIC a ONDŘEJ, farář ve VELIMI.

V dalších letech je několikráté připomínán PERTOLD z Ratěnic. Když ve vsi CHUDERICÍCH zemřel vlastivka BOHUNKO, byl list provolací vyhlášen v Hradci Králové 31. prosince 1405. Poplužní dvůr s poli a loukami, s výletem věna, byl oceněn na 30 kop grošů a byl králem Václavem IV. darován PERTOLDOVI z Ratěnic a JANOVI z PÍSTŮ. Dne 19. února 1407 osvobodil král statek Chudeřice od manství k Vyšehradu.

V rejstříku manských statků, které patřily k Vyšehradu je zapsáno, že Jan z Písti prodává 20. února 1416 statek NEVLASOVU z CHUDERIC a jeho dědicům s plným dědickým převodem "protože pan král výše uvedené statky svým přípisy osvobodil."

Král Václav, stejně tak činili i ostatní králové/ daroval odumrt svým přívržencům, kteří mu věrně sloužili a o které se politicky a mocensky opíral. Jan z Písti patřil mezi služebníky krále. Je zřejmá, že Pertoldu z Ratěnic se král odměnuje darováním odumrti za služby, které prokázal jemu, nebo jeho straně. Pertold svým sociálním postavením patřil mezi nižší šlechtu, jejíž hospodářská situace se v průběhu 14. století zhoršovala a která se stala spojencem krále proti panské šlechtě.

Vlastivcké statky se dělením drobily a nestačily k obživě všech potomků /na př. dědictví po Bedřichu z Libodřic a Ratěnic obhajuje pět jeho sourozenců/. Menší hospodářství nemohla konkurovat bohaté šlechtě. Rostla jeho zadluženosť, takže majitelé byli nuceni svá zboží, nebo důchody z dědických podílů odprodávat a hledat obživu v cizích službách.

Do majetkových poměrů v Ratěnicích dává nahlédnout obhajoba dědictví po ZDENKU z RATĚNIC, /v pramenech je nazýván z Ratěnic, z Lipce i z Chotouně, t.j. z míst, kde vlastnil rajetek/ který zemřel v Ratěnicích. Provolací list byl vyhlášen v KOURIMI v úterý 3. dubna 1414.

Na soudě 2. června 1414 dokazovala vdova DÚBRAVA, jinak řečená KAČKA, že ji patří po zemřelém manželovi věno 300 kop grošů, které ji upsal 16. února 1409 :

- v CHOTOUNI na poplužním dvoře, opuštěné krčmě, s poli, loukami a všemi nemovitostmi,
- 7 kop grošů ročního platu v hotovosti, který vlastnil na dědinách JANA z KLUČOVA v PORÍČANECH - na rustikálních dvorech s poplatkem,
- v BLYNI na dvou rustikálních dvorech platících 5 kop grošů poplatků,
- v Lipci na dvou poplužních dvorech s rustikálními dvory s poplatkem, loukami, potoky, rybníky.

Protože Zdeněk chtěl asi Lipce prodat, převedl se souhlasem Jana z Klučova 20. prosince 1409 díl věna ve výši 70 kop grošů, který měl zajištěn v 7 kopách ročního poplatku holého v Poříčanech, na jiný svůj důchod ve výši 7 kop grošů holého, který měl ve LSTIBORI na rustikálních dvorech.

Dále převedl 18. srpna 1410 díl věna, který byl částkou 80. kop grošů pojištěn v Lipci, na jiné své dědictví: v Blyni částkou 50 kop grošů na rustikálních dvorech s 5. kopami grošů poplatků a na dědinách Zdenka z

V Pečkách na rustikálních dvorech s 1 1/2 kopy poplatku a na dědinách PERTOLDA z Ratěnic v Ratěnicích na rustikálních dvorech s polí, loukami a se vší zvolí s 1 1/2 kopy poplatků.

Avšak již o rok později /26.8.1411/ převedl část věna ve výši 215 kop grošů, které měla KAČKA zajištěny v Chotouni, na jiné své dědictví v Ratěnicích, na poplužní dvůr s polí, loukami, lesy, háji, vodními toky a se vší zvolí a to se souhlasem HROCHA z TOPOLE.

Část věna, které měla Kačka zajištěno na dědinách Zdeňka z Peček v Pečkách a na dědinách Pertolda z Ratenic v Ratěnicích ve výši 3 kop grošů, převedl 28. srpna 1411 na jiný roční plat, který měl na dědictví SALAMOUNA z HRYZEL a to na poplužním dvoře, rustikálních dvorech s poplatkem, polí a loukami. Spolu s Hrochem s Topole s tím DÚBRAVA /KAČKA/ souhlasila.

Zdeněk z Ratenic své manželce věno dobrě zajistil a úředníci zemského soudu 2. června 1414 obhajobu paní DÚBRAVY uznali.

Václav řečený Huček z Ratěnic je připomínán ještě r. 1409 ve sporu ANNY z HOŘENIC o odúmet v HOŘENICÍCH u ŽATCE, která připadla králi. Král dal odumrt VOJTECHU, HERBERTU a ALŠOVI z KOLOVRAT. Anna, jakási Margareta a Václav řečený Huček "slibují ve věci prospěchu a škody", jak je zapsáno na juxtě při zápisu.

ANNA z RATĚNIC se opět připomíná ve sporu o dědictví po OTÍKOVY, svnu VOJTECHA ze SEMTÍNKU, který měl majetky v SEMTÝNĚ, LHOTĚ, BAHNĚ, ČACHOVĚ, BĚLČICÍCH, VLKOVĚ a ŽABONOSÍCH. Listina provoleací byla vyhlášena v Kouřimi 27. srpna 1410.

HYNEK z HRYZEL, jménem svým, jménem ANNY z RATĚNIC, ZDEŇKA z HLINIŠTĚ a JINDŘICHA z KÁCOVA hájí právo na dědiny ve VESCI, VLKOVĚ, BAHNĚ, ČEŇKOVĚ, ŽABONOSÍCH a LHOTCE.

Své právo dále hájila MARGARETA, vdova po MIKŠOVY z VESCE a to dědiny ve VESCI, VLKOVĚ, BAHNĚ, ČEŇKOVĚ, ŽABONOSÍCH a LHOTCE.

PŘECH z OLBRAMOVIC a JAROHNEV, zvaný VEJHÁK z KÚT brání pro sebe zmíněné dědiny v Sentíně a Lhotce, říkajíce, že to chtějí dokázat dřívějším darem královským, zápisem a zpoplatněním v deskách zemských.

Na důkazním řízení 1. října Přech z Olbramovic dokazoval zemskými deskami, že ve vsi Semtínsku po smrti Otíka ze Semtínska přešly poplužní dvůr s tvrzí, rustikálními dvory se stavbami, ve Lhotce rustikální dvory s dávkou, polí, loukami, lesy, potoky, na krále. Tyto statky král Václav předal Přechovi a Kunšovi z Olbramovic a Vejhákovi z Křečovic, kteří byli uvedeni v držení statků notářem královského dvorského soudu SEZEMOU a to podle písemného rozhodnutí z 20. září 1396.

Protože o tom Přech předal zápis, bylo mu v jeho odvolání 1. října 1410 vyhověno. A tak Margareta, Beneš, Hynek a Jaroš opět "slibují/přísahají/ ve věci prospěchu a škody," jak to bylo tehdy obvyklé.

Není pochyb o tom, že příslušníci ratenských vladických rodů se přimkli k proudům, ze kterých vyrůstala husitská revoluce. K formování jejich vědomí přispívala vedle jejich sociálního postavení i blízkost Poděbrad, kde sídlil rod pánu z KUNŠÁTU.

BOČEK z KUNŠÁTU se první začíná psát z Poděbrad. Na poděbradském hradě byla v jeho kanceláři 27. 12. 1370 sepsána nejstarší zachovaná listina psaná českým jazykem. Stejnojmenný syn Bočka z Kunštátu a z Poděbrad podepsal 2. 9. 1415 známý list českých a moravských pánů do Kostnice proti upálení mistra Jana HUSA. Je tu podepsán i PUŠKA z KUNŠÁTU a z kouřimského kraje Petr ze KŠEL. Rodinná tradice byla vyhraněně česká a reformační.

Otec Jiříka z Poděbrad, VIKTORINA, již spářujeme mezi blízkými přáteli JANA ŽIŽKY z TROCNOWA.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vydala rada MNV dne 18.4.1984.

R A T E N I C K Y Z P R A V O D A J 1984/V

XXII. ročník Neumannových Poděbrad

Svaz československých dramatických umělců a Městský národní výbor Poděbrady každoročně pořádají celostátní přehlídku uměleckého přednesu a prózy. Letošní XXII.ročník Neumannových Poděbrad, který se bude konat ve dnech 28.května - 1.června 1984 v divadle Na kovárně v Poděbradech, si klade za cíl podtrhnout úlohu umění - především poezie - v boji za zachování světového míru a za porozumění mezi národy. Základní myšlenka Neumannových Poděbrad je vyjádřena tématem večera vítězů "Mír v České, slovenské a světové literatuře" a Koncertem Mistrů, zaměřeným na angažovanou poezii v boji za zachování světového míru.

Organizátoři letošního XXII. ročníku vycházeli při sestavování programu ze skutečnosti, že v roce 1984 slavíme 150. výročí narození Jana Nerudy, Jána Hollého a Jiřího Wolkra. V programu je pamatováno i na pořady k Roku české hudby a ke 40. výročí SNP.

Během pěti dnů, po které se Neumannovy Poděbrady konají, vystoupí nejen v divadle Na kovárně, ale i v kavárně hotelu Savoy, řada našich předních umělců. Ve slavnostním pořadu "Jan Neruda" budou učinkovat národní umělkyně Jiřina Švorcová, Radovan Lukavský, Miroslav Doležal, Viktor Preiss, představí se i národní umělec Ladislav Chudík a řada dalších českých i slovenských herců - Mária Královičová, Ida Rapaičová, Gabriela Vránová, Petr Haničinec, Otakar Brousek.

V rámci XXII. ročníku Neumannových Poděbrad se uskuteční XVIII. ročník celostátní soutěže v uměleckém přednesu poezie a prozy pro posluchače vysokých škol a mladé profesionální umělce a VI. ročník národní soutěže posluchačů konzervatoří.

Neumannovy Poděbrady se z původních tří až čtyř pořadů rozrostly v rozsáhlý umělecký festival a získávají si stále větší oblibu. O tom, že tato celostátní přehlídka má vznutí jící úroveň, se můžete přesvědčit i vy. Z bohatého programu si jistě vyberete.

Okresní slavnost míru a přátelství

Vážení občané, dovolte, abychom Vás pozvali na okresní slavnost míru a přátelství. Koná se v roce 40. výročí SNP a v období příprav na nadcházející oslavy 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Letošní okresní slavnost míru a přátelství se uskuteční již 3. června v Nymburce na Ostrově. Hlavními pořadateli jsou okresní výbor Národní fronty, okresní a něstský výbor Svazu československo-sovětského přátelství, okresní mírová rada, Spotřební družstvo Jednota a okresní výbor SSM pod záštitou okresního a něstského výboru KSC, okresního a něstského národního výboru a něstského výboru Národní fronty.

Mírové slavnosti získaly svou tradici nejen v kraji, ale i našem okrese. Jsou manifestací přátelství našich pracujících k Sovětskému svazu, podporou leninské politiky soužití zemí s rozdílným společenským zřízením.

Pro účastníky okresní slavnosti míru a přátelství je připraven bohatý program. Dopoledne bude již tradičně patřit dětem. Je připravena pionýrská pouť, vystoupení tanečního kroužku Rudý průkopník z Lysé nad Labem, pohádka v provedení loutkového souboru Kohoutek při osvětové besedě Sadská, v pořadu "S písničkami o písničkách" zazpívá Zdena Lorencová. Je připraveno vystoupení Michaely Linkové, tanečního orchestru Československé televize, rockové skupiny OV SSM IRAS a řady dalších.

Vás občané, srdečně vás zveme na okresní slavnost míru a přátelství, z celodenního programu vyberete.

Z kroniky obce Ratenice:

Reformační hnutí v kraji nalezlo připravenou půdu. V našem kraji se odehrávaly boje mezi husitskými vojsky, církevní reakcí a panskou katolickou šlechtou a Zikmundem.

Po porážce, kterou r. 1420 utrpěla jím vedená křižácká vojska před Prahou, ustupoval Zikmund se svými vojsky přes Poděbradsko, kde způsobil na statcích Viktorina a Bočka z Kunštátu velké škody.

Avšak poděbradští se dovedli obhájit, jak to dokazují zápisové Starých letopisů českých:

"Léta téhož dne sv. Kateřiny /25. listopadu/ pan Hynek z Poděbrad porazil Němce pod SASKU u Lhoty a pak ihned po vánocích na den sv. Štěpána /26. prosince/ vytáhli Němci z Nymburka, a tu se tepu u ZBOŽÍ a tu zabijí panu HYNKOVI na 70 lidí a jiní utekú, a archu boží ztratili v tom pobití."

Z jara 1421 vytáhlo vojsko Pražanů a Orebítů pod knězem JANEM ŽELIVSKÝM, HYNKEM KRUSINOU z LICHTENBURKA a oběma poděbradskými pány do východních Čech. Ve středu 16. dubna obklíčili město Český Brod a následujícího dne 17. dubna 1421 město dobyli. Tato rozhodná akce byla počátkem zvratu mocenských sil ve prospěch husitského hnutí. Vavřinec z BŘEZOVÉ o tom píše ve své kronice:

"Potom v též čase Kouřimští, uslyševše o tak náhlém dobytí města Brodu a pobití mnohých tamních měšťanů a panošů, náramně přestrašeni poslali své poselstvo do Brodu s plnou mocí obyvatelů a poddali se bohu a Pražanům s prosbou, aby jim neškodili, že zaryšlejí s nimi a se zákonem božím statky a životy státi až do smrti. A když byla ujednána uvedená dohoda Kouřimský s Pražany, přišli Pražané v neděli /20. dubna/ do Kouřimě a převzali ji v držení. A odtud pospíšili ke Kolínu, měšťané nemajíce naději na královskou pomoc, přijali Pražany do města a poddali se jim"

"..... A tak Česlavští a Nymburští, uslyševše o uvedených událostech, jak Pražané obsadili Kolín, poslali tam své spoluměšťany a spojili se s Prahou, slíbivše, že budou ze srdce vyznávati zákon boží, za který se vede válka, a chovati a brániti kněze, kteří ho kážou"

V následujících dnech se poddala i Kutná Hora, vojsko Pražanů se zmocnilo hradu ŽLEBU a LICHNICE a dalo se na pochod do východních Čech.

Dne 7. června se sešel v ČÁSLAVI zemský sněm, kterého se spolu s Janem Žižkou zúčastnil Viktorin z Kunštátu, JAN OHNIŠTĚK ze SMIDAR a další..., který se usnesl, "aby slovo boží po království českém bylo svobodně kázáno, aby svátost těla a krve pod obojím způsobem chleba a vína byla všem křesťanům i mladým volně rozdávána." Dále bylo usneseno ... "mnozí kněží a mniši světským zbožím panují na škodu svému úřadu. To neřádné panování kněží o dejnuto..."

Sněm nepřijal Zikmunda za českého krále a zvolil ze svého středu 20 lidí do správy země.

Příslušníky ratenského vládyckého rodu spatřujeme na husitské straně. JANU OHNIŠTĚKOVY ze SMIDAR svědčí v úterý 13. května 1427 PERTOLD z RATĚNIC spolu s MIKŠEM z LABÚNĚ, purkmistrem na VELÍŠI, VÁCLAVEM PŠENICKOU ze SLOUPNA, JANEM ze SLOUPNA, Václavem z KNEŽIČEK a MÄCHKEM z JANOVIC, že jest dlužen 1500 kop gr. č. KUNŠOVI z KRECOVA a BOHARYNKOVY z CHOTĚLIC, kterým na tento dluh zapisuje své dědiny ve SMIDARÍCH, ve LHOTĚ SMIDARSKE a MŠTIHNĚVI.

R A T E N I C Y Z P R A V O D A J 1984/VI

Dne 27.4.1984 vydala rada ONV v Nymburce usnesení č.93, ke kácení stromů rostoucích mimo les ve smyslu § 35 zákona č.96/1977 Sb. Vyhláškou MK ČSR č.142/1980 byly stanoveny podrobnosti k ochraně stromů rostoucích mimo les, o postupu při vyjímečném povolování jejich kácení a o způsobu využití dřevní hmoty z těchto stromů. Tato vyhláška se nevztahuje na stromy ovocné, jejichž odstraňování upravuje § 30 zákona č.61/64 Sb. o rozvoji rostlinné výroby a prováděcí vyhláška 62/64 § 46, 47.

Usnesením PZ ONV č.93/84 ze dne 27.dubna 1984 si tento orgán vyhradil ve smyslu § 35 zákona č.96/77 Sb. rozhodování o kácení stromů s účinností od 1.6.1984. Současně poveřil konkrétním rozhodováním na toto úseku odbor kultury ONV. Od 1.6.1984 bude o kácení stromů rostoucích mimo les rozhodovat odbor kultury ONV.

Od 1.6.1984 je třeba postupovat takto:

Žádost o vyjímečné kácení stromů předloží žadatel odboru kultury ONV. Odbor kultury ONV rozhodne o povolení či nepovolení kácení stromů a případně stanoví podmínky. O svém rozhodnutí uvědomí přímo žadatele a v kopii příslušný NV.

V žádosti o kácení stromů musí žadatel uvést následující údaje /vyhláška 142 § 5/ :

1. Jméno a adresa žadatele
2. Počet, druh, stáří a stav stromů, které mají být káceny
3. Zdrojování požadavku s uvedením údajů o uvažovaném využití pozemku
4. Situační plánek polohy stromů nebo skupin stromů s uvedením parcelního čísla.

Za úplnost předkládané žádosti odpovídá přijímající NV, který ji postoupí odboru kultury ONV k rozhodnutí pouze za předpokladu, že budou splněny podmínky pod bodem 1-4. V případě neúplných údajů bude žádost vrácena k doplnění s tím, že se přeruší správní řízení.

Příslušný NV bude sledovat, zda byly dodrženy podmínky stanovené rozhodnutím odboru kultury ONV.

Věříme, že občané pochopí, že je nutno naše životní prostředí chránit, snažit se, aby se zlepšovalo a tímto usnesením ONV v Nymburce se budou řídit a plnit je.

V měsíci květnu t.r. uspořádal SČSP v Raticích členskou schůzi a hned po ní nasledovala beseda s prorítáním filmu o zájezdu na Kubu. Přítomní byli velmi spokojeni, beseda byla dobře připravena a občané měli možnost shlédnout některé krásy země vzdálených přátel. I když byli pozváni členové SČSP i občané, mrzí nás, že účast byla malá. V besedách budeme pokračovat. Nyní na konec měsíce června připravujeme besedu o výstavbě Metra v Praze. Na podzim chceme pokračovat o zemích blízkých i vzdálených. Doposavad tyto besedy byly velice zajímavé. Měli jsme příležitost vidět přírodní krásy, výstavbu a život obyvatel země SSSR, Bulharska, Maďarska, Rumunska, Jugoslavie, NDR, Kuby aj. Věříme, že příští besedy budou neméně zajímavé a že účast občanů bude větší.

Cukrovar Cerhenice oznamuje, že přijme pracovníky do cukerního skladu. Bližší informace u s. ing. B.Budky - ekonoma závodu.

Dne 1. června je každoročně slaven Mezinárodní den dětí. Při této příležitosti se konaly pro mládež a tělovýchovu při MNV a spolupráce složek NF v obci pořádaly sportovní dopoledne pro děti, které se konalo v areálu TJ Sokol. Soutěžilo se v mnoha sportovních disciplinách. Na závěr bylo uspořádáno fotbalové utkání. Pro děti bylo připraveno občerstvení, pro soutěžící, díky složkám NF které finančně přispěly, velké množství cen a pro osvěžení byla při programu podávána zmrzlina, kterou pořadatelé pro děti zajistili. Všechny děti se domů rozcházely spokojeny s přáním, aby další oslavy MDD se znova brzy konaly. Spokojenosť se objevila i na tvářích občanů, kteří se oslav zúčastnili a organizace i příběh soutěží se jim líbil.

Za tuto velice úspěšnou akci vyslovujeme díky všem, kteří se na organizaci podíleli, ještě jednou děkujeme složkám NF za finanční pomoc a přejeme si, aby další oslavy MDD někdy alespoň takovou úroveň jako ta letošní.

Dne 10.6.1984 uplynulo 42 let od vyhlazení Lidic.

Proč Lidice potkal tento krutý osud?

Rozhodlo se o něm 3. června 1942. Zdařilý atentát na Heydricha rozpoutal běsnění nacistického gestapa a do evidence se jím dostalo jméno konkrétní obce.

Lidice byly nejdříve obklíčeny jednou rotou ochranné policie.

V noci byla tato rota vystrídána 200. muži Wehrmachtu.

Ochranná polícia z Kladna zatkla všechny obyvatele a shromáždila je ve středu obce.

205 žen a 98 dětí bylo naloženo na nákladní automobily a odvezeno do jedné z kladenských tělocvičen.

Po příchodu dalších rot ochranné policie z Prahy byl shromážděn dobytek, obilí, zemědělské stroje a další spotřební předměty a odvezeny z obce.

Za svítání byli dle obecní kartotéky identifikováni zatčení muži /bylo jich 173/ a na místě zastřeleni.

Po vyhlazení obce bylo založeno ohniště.

10. června 1942 v 7,00 hodin ráno byl zapálen první dům, v 10,00 hodin byly všechny domy obce v plamenech.

11. června oddíl židů z terezínského ghetta pohřbil mezi zastřelených v hromadném hrobě v obci.

1. července 1942 podalo německé gestapo hlášení, že Lidice byly srovnány se zemí.

Nové Lidice přes všechny tyto činy nelidskosti obnovily svou přerušenou čaru života.

LIDICE JSOU DNES NOCNÝM HLASEM, KTERÝ BOŘÍ VŠECHNY PŘEKÁŽKY, HLASEM, VYZÍVAJÍCÍM K PLODNÉMU MÍROVÉMU ŽIVOTU VŠECH OBYVATEL NAŠÍ KRÁSNÉ PLANETY.

XX

Z kroniky obce Ratenice:

Synen Pertolda z Ratěnic byl snad i JIŘÍ z RATĚNIC, který byl účastníkem sjezdu čtyř spojených východočeských krajů v ČÁSLAVI 17. března 1440 /~~byly~~ to kraje Kouřinský, Čáslavský, Chrudimský a Hradecký/.

Z okolní šlechty byli na sjezdu JINDŘICH a PAVEL z Cerhenic, MIKEŠ z LIPÁN, JINDŘICH z CHVALOVIC, HYNEK z HRYZEL, MILEK ze SOLOPOYSK, ZIKMUND PIESEK z RADENÍNA, MIKULÁŠ z BEČVÁR z MALÝCH, TOMÁŠ ADLAR z LOŠAN, JAN z PŘEBOZ, PROKOP a BERNARD ze ZÁSMUK.

Na sněmu bylo přijato 29 bodů usnesení, ve kterém se účastníci zavázali vzájemně si pomáhat, zachovávat klid a pořádek a finačně přispět na obecné výdaje pro potřeby krajů.

Sněm zvolil "nad sebú" hejtman HYNKA z PIRKENŠTEJNA a na RATAJÍCH, JANA HERTVÍKA z RUŠINOVA, DĚTRÍCHA z MILETÍNKA seděním na KUNETICKÉ HOŘE, BOHUŠE z POSTUPIC, seděním na LITOMYŠLI. V kraji Kouřimském HYNKA z PIRKENŠTEJNA, jeho zástupce JANA ČABELICKÉHO ze SOUTIC. Přidali mu k radě JANA ZAJÍMAČE z KUNŠTÁTU, kněze BEDŘICHA ze STRAŽNICE, JANA SÁDLO z KOSTELCE, OLDŘICHA KOČIHUBA z KRALOVIC, RYNARTA z RADENÍNA a dva něštany z Brodu a Kouřinč.

V té době bylo Jiřímu z Poděbrad 20 let. Vyrůstal v rodové tradici husitské šlechty, ve které byl položen základ obdivuhodné stálosti a věrnosti Jiříkovy k vyšlenkám společenské a církevní reformy.

Příroda nejbližších příbuzných Jiříkových můžeme stopovat cestu české šlechty, zapálené Husovými výzvami, zároveň však šlechty, bojící se skutečných revolučních důsledků a nakonec se spokojující mírnými společenskými reformami.

Dne 24. června 1448 se konal v KUTNÉ HOŘE sjezd, na kterém se formálně ustavila JEDNOTA PODĚBRADSKÁ. /která prakticky existovala již předtím/.

Za svůj program vyhlásila dodržování kompaktát a zvolila JIRÍKA z PODĚBRAD správcem země.

Jména účastníků sjezdu se nezachovala, ale zachoval se soupis účastníků dobytí Prahy, mezi kterými je jmenován z Kouřimského kraje JIŘÍK z RATEŇIC.

Již příští události nenechaly nikoho na pochybách, o čem se na sjezdu v Hoře jednalo.

Útok na hlavní město Prahu a její dobytí je svědectvím politického a organizátorského talentu Jiříka z Poděbrad, kterým dovršil své rnohaleté úsilí.

Praha od doby Zikmundovy byla ovládána panstvem a katolíky. V čele duchovní správy byl bohatý patriciat, který se hlásil ke straně rožemberké. v čele tohoto pražského seskupení byl MENHART z HRADCE.

V ranní srpnu 1448 se sešlo u KUTNÉ HORY na KAČINĚ a u KOLMARKU na devět tisíc vojenského lidu čtyř východních krajů, mnozí z BOLESLAVSKA a LITOMĚŘICKA. Na konci srpna vytáhl Jiřík z Poděbrad od Hory a položil se na dva dny u PLAŇAN, které patřily příslušníku katolické strany PROKOPOVI z RABSTEJNA. Jeho statky byly popleněny jako odveta za jeho úsluhy KARVAJALOVI

Vojenské přípravy Jiříkovy byly před katolickou stranou předstírány jako tažení proti MÍSNI. Od Pláenan poslal Jiřík do Prahy JANA MALOVCE, ZDENKA KOSTKU a dva něštany z Českého Brodu a Čáslavě, ANDELA a DURŠMIDA se žádostí o volný průchod městem. Pražané s odpovědí váhali. Chtěli, aby jim Jiřík poslal žádost písemně, pak že odpoví. Dále žádali, aby jim Jiřík vydal glejt, pak že vyšlou některé konšele k Jiříkovi. K vyslání konšelů k Jiříkovi však již nedošlo.

Mezitím se dalo vojsko Jiříka z Poděbrad na pochod k BĚCHOVICŮM a POČERNICÍM. Po krátké zastávce a jednání s Pražany, které bylo bezvýsledné, postoupilo Jiříkovo vojsko a položilo se u VRŠOVIC a proti VYŠEHRADU.

V noci z pondělí na úterý - z 2. na 3. září - mezi 3. - 5. hodinou ranní pokusilo se vojsko o slezení hradeb na dvou místech: U KARLOVA - zde asi k odvrácení pozornosti a dále u VYŠEHRADU.

Na Vyšehradě velel JAN z RABSTEJNA, jehož vojenské stráže v místech útoku byly nedostatečné. Za tmu a nočního ticha přiblížili se Jiříkovi vojáci, vstoupili do hradby, v fortě u královského dvora.

Vojáci slezli hradby a běželi s kříkem: Zabi - hr! Kunštát a Hradec hr! - ke bráně. Sekyrami srazili mostní skobu, takže most spadl přes příkop a cesta do města byla pro vojsko volná. Přitom poděbradští ztratili jediného muže - Hradečana BĚLÍKA.

Poděbradští se znocnili i otvoru v hradbě při BOTIČI a nesetkali se ani tady s větším odporem. Vniknout se podařilo do města i vojsku, které útočilo u Karlova.

Hlavní síla vojska táhla Vyšehradskou branou do Prahy. Spolu s vojskem jel Jiřík z Poděbrad za hlučného a opětovného volání "Kunštát hr! ", bez všechny odporu přes Nové Město do Starého Města, neboť strach padl na odpůrce, že prchali "a co kozelci zmietajíce se, po hlavě padachú." /Staré letopisy české/.

Jiřík zasedl na pražské radnici a přijal poslušenství Pražanů. Druhý den kapituloval i Pražský hrad.

Do rukou Jiříka se dostal nejvyšší purkrabí Menhart z Hradce, který byl odhalen ve svém úkrytu nožířem Janem Klampernou. Menhart byl poté uvězněn na Poděbradech.

Lidová tradice přirovnávala dobytí Prahy v r. 1448 se ztrátou jediného muže s rokem 1420.

Jiřík spravoval Poděbrady od roku 1438. Dříve nežli se stal českým králem, stal se jedním z nejbohatších šlechticů v zemi. Jiří dovedl hospodařit, houževnatě a cílevědomě rozšiřoval svou rodovou državu přadevším východním směrem.

Roku 1437 zapsal Zikmund do jeho držení LIBICI, OSEK, PEČKY a další vsi kolem Poděbrad, které patřily klášteru sv. Jiří a ostatním cíkrevním institucím.

Roku 1455 koupil SKUHROV, NÁCHOD, HOMOLI, RICHMBERK a hrabství kladské s něstem i hradem KLADSKO. Roku 1456 kupuje ve SLEZSKU knížectví MINSTRERSKÉ. Jeho synové byli císařem FRIDRICHEM III. povyšeni na říšská knížata, hraběte kladská a vévody minstrberské. V Kladsku začal Jiří razit vlastní minci.

V pátek 22. března 1471 v 10 hodin dopoledne jednapadesáti letý český král JIŘÍ umírá. Po smrti svého otce rozdělili se pozůstatí synové VIKTORIN, JINDŘICH starší, HYNEK, BOČEK dne 9. března 1472 o pozůstatý majetek.

HYNEK nabyl Poděbrady a Kostonlaty s veškerým rozsáhlým příslušenstvím, Viktorin OPAVSKO a KOLÍN. Jindřich starší se stal vlastníkem knížectví minsterberského ve Slezku, dále města a hradu Kladská v kladském hrabství, hradu HOMOLE, hradu a města NÁCHODA, zboží vizembarského a skalického, hradu KUNĚTICKÉ HORY se zbožím.

JINDŘICH se zdržoval ponejvíce v KLADSKU, kde udržoval značně nákladný dvůr s početným úřadnictvem a služebnictvem. Obklopuje se především těmi, kteří se osvědčili ve službách svou věrností poděbradskému rodu.

Cesky psanou listinou z 3. května 1472 vydanou v KLADSKU, potvrzuje JINDŘICH starší JIŘÍKU ŠTYLFRYDU z RATĚNIC jeho léno v NEJRODĚ.

Z listu je zřejmé, že se jednalo o odumrt po JINDŘICHOVI z DONÍNA a z NEJRODY ... "dcer jeho osyrelé po smrti, statku ne přiliš velkým s věrem matky týchž sirodkuov... v kteréržto počtu dětí žádného mužského pohlaví nebylo jest..."

Abý nedošlo k "rozstřízení" statku, .. "by to manství vcelé mohlo zachováno býti, i ráčil jest vzhlednout na mnohé ustavičné služby slovutného JIRÍKA ŠTYLFRÝDA z RATĚNIC, jeho milosti /králi Jiřímu/ i našeho věrného milého, kterýšto od děvných časuov jeho královské milosti a tudíž i nám činil jest, činí a tím lépe v budúcích časech aby činiti mohl, ráčil jest jemu dátí nápad svrchu a dědičný jeho král.n. i nám tak na zbožích.. etc".

Jiřík z Ratenic se oženil jedním ze sirotků Jindřicha z Donína a Nejrody, s ANNOU, která měla dítě v NEJRCDĚ a STĚNAVĚ.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

R A T E N I C K Y Z P R A V O D A J 1984/VIII

Vážení občané,

oslavuje e 40.výročí Slovenského národního povstání, kdy nedílnou součástí odkazu SNP je nynější mírový život a úkoly s ním spojené. V příštím roce oslavíme 40.výročí osvobození a mírového života v naší republice. Snahou nás všech je podporovat a upevnovat mír, nejen v naší republice, ale i na celém světě. Bez mírového života nemůže být člověk spokojený a šťastný. Na počest 40.výročí osvobození naší republiky sovětskou armádou přijaly národní výbory ve Středočeském kraji Příbramskou výzvu k soutěži o nejlépe upravenou obec, k ochraně životního prostředí a celkovému rozkvětu našich měst a obcí. Pro dosažení tohoto cíle má mimorádný význam ve společenské práci národních výborů, Národní fronty a v ní sdružených organizací, rozvoj politické a pracovní aktivity občanů, který je při této příležitosti zarežen zejména:

- odpovědné splnění úkolů vytýčených na léta 1984-1985 ve volebních programech NF a NV
- úklid a údržbu veřejných prostranství, vzhledu veřejných budov, zemědělských závodů i domků občanů a jejich okolí, na opravu objektů, které hýzdí prostředí a odstranování schátralých objektů, nežádoucích skladek a rurišt
- soustředit se na výsadbu nových zelených ploch, na výsadbu okrasných i užitkových stromů a keřů. Bylo by vhodné, aby složky NF měly patronát nad zelenými plochami a parčíky v obci a aby o jejich údržbu a udržování pečovaly.
- organizovat a zabezpečovat sběr druhotných surovin, nejen železné a barevné kovy, ale také sběr starého papíru, textilu, sběr léčivých bylin a případně i skla.
- pečovat o vodní toky a vodu vibec, ať pitnou či průmyslovou, upravovat a udržovat příkopy a prostranství podél cest a polí. Kontrolovat stavu veřejných i místních korunkací a snažit se, aby nebyly zbytečně ničeny.
- MNV a složky NF zarežít činnost na propagaci skřínky určité na návsi, věnovat pozornost blížící se Spartakiádě 1985, ukončení II světové války a osvobození naší vlasti, na politická a kulturní výročí, která se budou konat, včas vyrčovat propagaci materiál. Snažit se, aby obec byla čistá, upravená.
- hlavní činnost při plnění volebního programu mimo neinvestiční části akce "Z", soustředit se na investiční část akce "Z" - výstavbu samoobsluhy, kdy na občany a členy složek NF bude kladené mnoho úkolů a je poměrně málo času ke splnění plánované výstavby.
- politicko organizátorské práci se zaměřit na zlepšení práce s občany, co nejvíce je seznamovat s úkoly NV vyplývajícími s plnou aktivity a získávat je zlepšenou prací poslanců pro splnění úkolů. K tomu používat všech forem práce společenských a masových organizací, uplatňovat v tomto směru nové metody práce.
- snažit se do prohlubování práce s mládeží a mladými občany zapojovat k větší činnosti kouzlo pro mládež a tělovýchovu a školskou, kulturní, sociální a zdravotní při MNV, ale i složky NF, kde mladí občané jsou zapojeni.
- prohlubovat práci s knihou a získávat pro tuto činnost členy pionýrské skupiny a mládež.

. / . . / . . / .

./. ./.

Vážení občané,
na řadě těchto úkolů, které jsou nedílnou součástí našeho mírového života, se již pracuje, proto všem občanům a složkám NF, které se na plnění podílejí, chceme poděkovat. O plnění úkolů svědčí to, že za uplynulého půl roku bylo na všech neinvestičních akcích odpracováno 3 611 brigádních hodin při finančních nákladech 22 196 Kčs a vytvořená hodnota díla činí 55 401 Kčs. Budeme podporovat a požadovat, aby občané splnily své brigádní hodiny dané na výstavbu samoobsluhy a je pravda, že řada občanů to s brigádní činností myslí vážně, svědčí to, že na MNV máme socialistický závazek občana, který se zavázal, že odpracuje 150 bezplatných brigádních hodin na výstavbě samoobsluhy a při plnění jiných akcí politicko-organizačního charakteru. Takovou to aktivitu vítáme a čekáme, že občané a složky NF se připojí.

Značné množství úkolů čeká na splnění, proto Vás chceme požádat, přemýšlejte o nich, kladně, nebo i kriticky je zhodnotte, ale také při plnění pomozte, aby se nám v naší obci žilo ještě lépe a spokojeněji. Víme, že je to mnoho úkolů, velké množství práce, ale tato práce přispívá k celkovému upevnění míru a přispěje k tomu, že oslavu 40. výročí osvobození naší vlasti, slavnou sovětskou armádou, důstojně oslavíme.

Letos slavila pionýrská organizace 35. výročí svého vzniku. K oslavám organizace chtěli přispět také pracovníci Severozápadní dráhy. Přišli s originálním nápadem - jízdou motorového vlaku, který tvořily dvě M-131.1 /Hurvínek/ a přívěsný vagon.

Vláček vyjel 5. března letošního roku z K. Hory přes Kolín, Nymburk, Jičín, Liberec, Českou Lípu, Děčín, Ústí n. L., Most, Karlovy Vary, Cheb, Mariánské Lázně, Tachov, Doražlice, Klatovy, Horažďovice, Strakonice, České Budějovice, Jindřichův Hradec, Jihlavu, Havlíčkův Brod, Žďárec nad Doubravou, Hlinsko v Čechách, Chrudim, aby 13. března skončil svou jízdu v Pardubicích.

Cestou přicházely k vláčku děti a odevzdávaly papír a železo, které od nich přebírali pracovníci Sběrných surovin, kteří se také na jízdě podíleli. Cesta se konala pod heslem "Železo na našinky a papír na učebnice". Dále podávali pionýři hlášení jak se chystají oslavit výročí PO.

Motorové vozy M 131.1 k jízdě byly vypraveny PLD Kolín a strojové stanice Pečky. Já jsem byl vybrán, abych řídil M 131.1515. Tento vůz byl neschopen a tak se členové naší BSP zavázali tento vůz uschopnit ve svém volném čase. Bylo odpracováno přes 200 hodin. M 131.1 si vedly celou cestu velmi dobře a opět dokázaly, že to byly naše nejlepší motory vyráběné u nás vůbec. Také jízda byla velmi úspěšná a bylo celkem sebe-ráno 120 tisíc kg papíru a železa.

Délka, kterou jsme ujeli byla přes 1 100 km.

Pro mne to byl velký zážitek, protože jsem jel po mnoha neznámych tratích, většinou velmi krásnou krajinou /nebo zvláštní- jako je Mostecko a Sokolovsko/ a zúčastnil jsem se jízdy okolo Čech motorovými vozy M 131.1, které jsou již zrušeny a téžováto jízda se již asi nikdy neuskuteční.

strojvedoucí

Pavel Beránek.

Děkuji s. Pavlu Beránkovi, našemu spoluobčanu za pěkný a zajímavý článek do našich novin a přejemu mu, aby všechny jeho další cesty byly stejně krásné a zajímavé, jako ta, kterou obsolvoval v měsíci březnu 1984 po naší republice motorovým vozem M 131.1515.

Z kroniky obce Ratenice:

Před panským soudem v Praze byl 3. června 1493 projednáván spor mezi ALEXANDREM z RATĚNIC a mezi MARKETOU PLZÁKOVOU. Jednalo se patrně o 18 kop gr. ročního platu holého na dědictví v PŘEBOZÍCH. Smlouva o tom byla uzevřena mezi JANEM z PŘEBOZ, náměstkem JANA PŘEBOZSKÉHO ze ZÁSMUK a mezi MARKETOU NÁZOVOU, matkou MARKÉTY PLZÁKOVÉ. Soud vycházel z mylu, že JAN PŘEBOZSKÝ ze ZÁSMUK je synem JANA z PŘEBOZ a na základě toho vynesl chybný rozsudek. Před soud proto předstoupil JAN ze ZÁSMUK a oznámil, že Jan z Přeboz jeho otcem nebyl, ale že jím byl MIKULÁŠ ze ZÁSMUK. Proto páni na soudu svůj původní nález zrušili a rozhodli, že smlouva, o které je v nálezu zmínka, nemá být Janovi ze Zásmuk, ani jeho dědicům ke škodě! Týká se to rovněž ELIŠKY ze STRÍŽKOVA, která Jana ze Zásmuk nemá ze škod pohánět. Tento nález bývá často citován v literatuře pojednávající o staročeském soudnictví. Býval dáván jako příklad spravedlivého rozhodování soudu, který neváhal napravit svůj myl.

V Raticích je často připomínán rod VRBÍKU z TISMIC. Poprvé je to MIKULÁŠ MIKEŠ /VRBÍK z TISMIC r. 1386 ve sporu o podací kostelní v Raticích, kdy své spolupatrovnické obhájil. Byl patrně v příbuzenských vztazích s ratenskými vladyky. Je uveden na listu z r. 1399 /15.6./ spolu s VAŇKEM z DUBÉ, OLDŘICHEM ZAJÍCEM z HAZMBURKA a JÍROU z ROZTOK za stranu královskou.

Jeho dědic MIKEŠ z PŘEBOZ a na LIPANECH odprodal r. 1472 dvě louky u VITIC a RATENIC.

JAN VRBÍK z TISMIC, snad vnuk MIKEŠE VRBÍKA z TISMIC prodal MIKULÁŠI mladšímu TRČKOVY z LÍPY a LICHTENBURKU 9. října 1499 za 20 kop gr. č. své dědictví ve STĚNKOVĚ a to rustikální dvůr, na kterém sedí ŠIMON, plácí 80 gr. platu ročního, s dědinou, lukami, řekami a vší zvolí a oanstvím. TRČKA mu zaplatil dědinami svými v Raticích, t.j. dvory kmecími /selskými, rustikálními/ s platy, což tu má, k tomu ještě jinými svými dědinami.

Do roku 1479 držel v Raticích PETR, řečený LIŠKA z CHOTĚTIC, polovinu dvora a polí, loukami, pastvinami, lesy a se vším příslušenstvím. Ve vsi PEČKÁCH měl polovinu osmi kop grošů s dvěma groši ročního poplatku.

V pátek 5. listopadu 1479 byla v NYMBURCE vyhlášena provolací listina o jeho úmrtí. Před soudem hájil právo na pozůstatost JINDŘICH z LEDEC na CHVALOVICÍCH jménem své manželky a dcery PETRA z CHOTĚTIC a neprovdané MARTY, Petrovy sestry.

Král VLADISLAV však darovacím listem z 3. listopadu 1479 připsal celou odúrrt v Pečkách a Raticích JANOVY, řečenému ŠMATLÁN z MAČOVIC, tedy o dva dny dříve, nežli byla vyhlášena provolací listina o úmrtí Petra Lišky.

Druhá část vsi patřila RADIMI a to rodu RADIMSKÝCH ze SLAVKOVA /u Českého Krumlova/. V Radimi je r. 1505-1519 připomínán VÁCLAV RADIMSKÝ ze SLAVKOVA. V r. 1519 VÁCLAV patrně zemřel, neboť příští rok se podělil jeho syn JAN starší se svým bratrancem JANEM starším /synem KUNEŠE, který vládl v NEUSTUPOVĚ/ o dědictví.

Jan starší si vzal tvrz v NEUSTUPOVĚ s poplužním dvorem, několik poddanských vesnic a z radimského panství louky u Radimi se selskými dvory a v Raticích selské dvory s platem.

Jan starší zemřel v r. 1545 a pochaben byl v neustupovském kostele. Vdova KATERINA z KRAVSKA vložila sirotčí zboží do obnovených desek zemských. Raticice zde již jako díl patřící k Neustupovu uvedeny nejsou.

Janu mladšímu připadla při dělení r. 1520 tvrz RADIM s dvorem poplužním, ves celá a dvory selské s platem, v CHOTĚTICÍCH ves celá s dvory selskými, mlýnem a platy, v KOTKOVĚ dvůr poplužní s platy, s dědinami, lukami, háji, porostlinami, potoky, rybníky, kurmi, vejci, robotami, štěpnici, řafranicí, platem.

V Ratenicích půdaci kostelní, s lidmi, sirotky, kmetičnami sběhlýni i se všemi důchody a požitky z těchto gruntů.
Jan mladší ze Slavkova nebyl dobrým hospodářem, narostly mu dluhy, takže statek nemohl udržet. Učinil tedy s JANEM DOUBRAVCEM z DOUBRAVAN úmluvu, kterou mu postoupil svůj statek v Radimi s tím, že uhradí jeho dluhy až do výše 3000 kop gr.

Brzy potom Jan mladší ze Slavkova zemřel, ale novému držiteli Doubravcovy vznikly z převzatých závazků soudy. Roku 1527 jej žalovali současně ONDŘEJ z KONIC na CERHENÍKÁCH pro dluh 100 kop gr.č., který zapůjčil jeho otci Václavu ze Slavkova a ANNA LOUČENSKÁ z KOPIIDLNA, vdova po Václavu ze Slavkova pro 25 kop gr.č., které prý půjčila svému zemřelému choti Václavu, ač s ním po léta nežila.

Ale DOUBRAVEC dokázal kvitancemi, které byly zaneseny v deskách zenských, že již více jak 3000 kop gr.č. dluhu zaplatil a tímto uvedl, že současně je ve sporu o radinský statek s ESTEROU ze SLAVKOVA. Jan Doubravec z Doubrávan v letech 1532-1536 zemřel. Jeho dcery VORŠILA, ESTERA a MARKETA prodaly Radim PETROVI ZÁRUBOVI z HUSTIRAN /asi v letech 1536-1541/.

ANNA z KOPIIDLNA, asi vdova po Václavu Radinském, se připomíná 28. února 1542, kdy potvrzuje, že své dědictví v Ratenicích, t.j. tři selské dvory, již před shořením desek zenských prodala ONDŘEJI MOČÍKOVI z KONIC a do desek zenských zapsala a potom zase do desek zenských vložila a prodala jeho synům a dědicům MATOUŠOVY, JAKUBOVY a JIŘÍMU z KONIC za půl druhého sta pět kop gr.č.

Ve stejných letech panování krále VLADISLAVA patřila část vsi k CERHENICÍM. V Cerhenicích je r. 1474 připomínán JAN řečený HURKA, který zemřel a zdejší tvrz jako odumrt spadla na krále. Od krále si odumrt vyžádal BERNART BÍRKA pro sebe a svého syna HYNČÍKA. Ovšem vdova po HURKOVĚ ELIŠKA ze STŘÍŽKOVA se toru postavila na odpor a dosáhla, že Cerhenice jí byly postoupeny.

ELIŠKA se podruhé provdala za KRYŠTOFA KOŠÍNA z KOŠÍNĚ, který se uvádí jako pán na Cerhenicích. Potřetí se Eliška provdala za MIKULÁŠE CERHENSKÉHO z DRAŽOVIC, se kterým měla syna stejného jména. MIKULÁŠ držel kolem roku 1499 v KOLÍNĚ dům /nynější dům č. 76, část staré radnice/.

V roce 1514 zde kupuje za 100 kop gr.č. od rytíře HÁŠI jeho otcovský dvůr. V roce 1517 od něho přechází v držení BOHUSLAVA ZLEBA ze STŘÍŽKOVA.

MIKULÁŠ CERHENSKÝ vlastnil ves DOBŘICHOV, LIPEC, RADOVESNICE, DOMÁNOVICE, dvůr v PEČKÁCH POBLATNÝCH, dvory selské v RATENICích a krčku v BLYNI.

Roku 1513 koupil MIKULÁŠ CERHENSKÝ nanský hrad HRADIŠTĚ /HERMANUV CHOUSTNÍK/ a pro převzaté závazky byl nucen uzavírat půjčky, které zapisoval jak na HRADIŠTĚ, tak na svůj dům na NOVÉM MĚSTĚ pražském POD SLOVANY a značně se zadlužil.

Roku 1512 založil MIKULÁŠ CERHENSKÝ z DRAŽOVIC nezi DOBŘICHOVEM a CERHENICEM velký rybník KLENOT na pozencích, které patřily převážně jeho matce ELIŠCE ze STŘÍŽKOVA a které dal /jakož i jiným lidem/ obměnou selské dvory a pozemky. Eliška ze Střížkova pojíšťuje svůj majetek tím, že jej postupuje vnukům, aby se vyhnula případným soudním sporům a uplatňování nároků věřiteli Mikuláše z Dražovic.

Mocí listu majestátního, daného jí králem LUDVÍKEM, odkázala závětí z 19. září 1524 svým vnukům JANOVY a BURJANOVI /vlastním bratřím/ a také jejich případným dědicům.

"Tvrz Cerhenice s poplužním dvorem, dědinami, lukami a štěpniceri, s vinicemi a rybníky, s lesy, s vrbinami a se vším co k toru přísluší a se všemi svršky a nabytky, s plater a hájken v BORU, v CERHENÍKÁCH MALÍCH dva selské dvory s plater, v RATENICích dvory s platem, s chalupami a s poustkami a podobně kostelním.

R A T E N I C K Y Z P R A V O D A J 1984/IX

Vážení občané,

zveme Vás na veřejnou schůzi NF a NV, na veřejné plenární zasedání, které se konají ve čtvrtek 18. října 1984 od 18.00 hodin v sále místního pohostinství s tímto programem:

- 1/ Zahájení
 - 2/ Kulturně politické pásmo dětí z místní MŠ
 - 3/ Projev předsedy MNV k realizaci závěru 6.zasedání ÚV KSČ v místě, plnění úkolů volebního programu NF a k přípravě obce na 40.výročí osvobození Československa Sov. armádou.
 - 4/ Diskuse
 - 5/ Závěr
-

Nedílnou součástí veřejných schůzí NF a NV jsou i podzimní směny Národní Fronty a NV. Jelikož dosud neráme povolenou investiční akci "Z", rádi bychom pozornost soustředili na neinvestiční akce. Zanedlouho započne Měsíc Československo-sovětského přátelství a oslavy 67.výročí VŘSR. Přáli bychom si, aby k tomuto výročí nám občané pomohli svojí brigádní činností, aby obec Ratenice byla upravená, čistá, aby patřila mezi vzhledné obce nymburského okresu. Budeme upravovat okolí nové autobusové čekárny a přilehlého parčíku, kde chceme provést výsadbu koniferů. Je nutno provést vysekání hřbitova, odvést odpad, upravit veřejná prostranství a parcíky v obci. Nadále mít požární techniku v provozuschopném stavu, zvláště před nastávajícím topným obdobím. Dokončit čištění kanalizace a prohloubit odpadní meliorační stoku této kanalizace, kde spoléháme na slíbenou pomoc JZD. Musíme provést generální opravu vnitřního zařízení veřejného osvětlení, kdy po čtrnácti letech provozu je v havarijném stavu. Nadále budeme pracovat na opravách a údržbě místního rozhlasu. Je třeba vyměnit některé slabě hrající reproduktory, kdy nové ráme již zakoupeny. Spoléháme na členy SvaZaru, že dokončí betonáž kolem hydraulického zvedáku před svojí dílnou a klubovnou, že pomohou s úklidem před svým areálem i se sběrem železného šrotu pro MLK, aby bychom knihovní fond mohli doplnovat a opotřebené a zastaralé knihy nahrazovat novými tituly. Je třeba provést drobné práce na dvoře MNV i na dvoře MŠ. Připravujeme výstavbu dřevěného skladu v horní části pozemku, na kterém bude postavena nová samoobsluha.

Toto vše jsou akce, která nás čekají v podzimních směnách NF a NV a kde spoléháme na pomoc občanů a hlavně složek Národní fronty.

Pro rozšíření kroniky naší obce a objasnění historie obce Ratenic, prosíme občany, kteří mají staré fotografie jak obec dříve vypadala, nebo dokumenty či materiály o životě v obci, o zapůjčení. Po jejich zpracování v pořádku materiály vrátíme vlastníkům.

Děkujeme.

XX

Vážení občané,

nastává podzim a tím i doba většího vytápění a tedy i nebezpečí ohně. Snažte se zabránit vzniku požáru v domácnostech a tím uchránění Vašeho i národního majetku. I když se neustále zvyšuje počet domácností s ústředním, nebo etážovým topením, přesto mnoho bytů má stále lokální topení na tuhá paliva. Zde je jedna z příčin nejčastějších požáru v topném období. Patří sem poškozené komíny, zvláště v půdních prostorách, nesprávná instalace kamen nebo kouřovodů. Kamna jsou v blízkosti hořlavých materiálů, kouřovody jsou nesprávně zaústěny, u kamen často bývají poškozená dvířka, která nedoléhají, někdy chybí ochranný plech, který má zabránit, aby žhavé uhlíky a jiskry vypadávaly na podlahu. Kamna se musí pravidelně čistit, okolo má být pořádek, nemají se v jejich blízkosti skladovat hořlavé materiály, nebo sušit prádlo. Kamna při topení by neměly zůstat bez dozoru. Dalším nešvarem je rozdělávání ohně v kamnech pomocí hořavin, který často končí tragicky. Nesprávné je sypání žhavého popela do míst, kde jsou hořlavé materiály, nebo na prostranství, kde jej vítr rozdmýchá a jiskry se rozletí bez kontroly. Nepoužívejte ke svícení provizorní svítidla. Zarezte přístup dětí k zápalkám. Riďte se rady a pokyny pracovníka OPS, který u Vás provádí komínické práce. Riďte se i pokyny členů SPO, kteří u Vás provádějí preventivní prohlídky a dohlídky. Komíník i členové SPO se snaží, aby u Vás nedošlo ke vzniku požáru a aby se předešlo ničení Vašeho majetku. Poučte o požární ochraně a o předcházení požáru své děti. Žádáme Vás, vážení spoluobčané o překontrolování svých topidel, jejich řádné připojení a správnou funkci před jejich používáním. Tím zamezíte aby Vám, nebo Vašemu okolí vznikly nepříjemné, nebo nebezpečné okamžiky s tragickými následky.

Děkujeme všem občanům, kteří se na místním hřbitově starají o údržbu prostranství, dbají o to, aby konve i ruční čerpadlo byly v pořádku a mohly občanům sloužit. O to více nás mrzi, že některí občané odpad ze svého hrobu podstrčí k sousednímu a že jej nedonesou na skládku. Nejsme spokojeni s tím, jak se zachází s konvemi i pumpou a jak mnohdy vypadá přístupová cesta ke hřbitovu. Domníváme se, že hřbitov není vhodným prostorem pro hraní dětí. Věříme, že i tyto nedostatky se nám s Vaší pomocí povede odstranit.

Nastávající podzimní a zimní večery si můžete zpříjemnit knihou zapůjčenou v Místní lidové knihovně. Najdete zde knihy pro zábavu i poučení, ze součastnosti i z historie, ale i noviny a časopisy. Výběr máme uspokojivý a je škoda, že není dostatečně, hlavně malými čtenáři využíván. Výpůjční doba je v úterý a ve čtvrtek od 17. do 19. hodin. Na Vaši návštěvu se těší knihovnice MLK.

XX

Vydala rada MNV dne 30.9.1984.

Z kroniky obce Ratenice:

Též v DOBRICHOVĚ krčru, s podacím kostelním, v BLYNI krčmu s rolemi a platy, v PEČKÁCH selský dvůr s platem, opět v RATENICÍCH dva dvory ~~selské~~, jeden pustý a jeden osedlý i s lukami tu v RATENICÍCH. " Za poručníky svých vnuků ustanovila syna svého MIKULÁŠE z DRAŽOVIC a jeho manželku MANDALENU z ELSTIBORE. Kdyby měli tito poručníci předčasně zemřít, ustanovuje za poručníky rytíře HENRYCHA GUTMANA z GUTNOVA a záradce vladky JINDŘICHA KOŠINA z KOŠÍNĚ, svého syna a LADISLAVA OSTROVCE z KRALOVIC a na CHOTUSICÍCH. Kdyby dědicové předčasně zemřeli, měli Cerhenice připadnout na JINDŘICHA z KOŠINA, jejího syna z druhého manželství.

Mikuláš Cerhenský z Dražovic však měl statkem do své smrti vládnout. Kdyby jím vládnout nemohl pro jiné práce nebo zanepráždnení, má statek spravovat jeho manželka MANDALENA. Kdyby ale předčasně zemřel, potom poručníci nemají být Mandalena, ale ti v závěti uvedení.

Dále ELIŠKA ustanovila, aby z cerhenského statku se vyplácelo její dceři JOHANCE z HOREK každoročně půltřinácta kop gr.č. Dále ALŽBETĚ, dceři jejího syna JINDŘICHA z KOŠINA a to v první roce po jejím provdání.

K závěti předložili jako svědkové své pečeti JAN BEDŘÍŠEK z ÚJEZDA a HABART ANDĚL z RONOVCE.

+ + +

Dne 14. listopadu 1524 projednával konorní soud za předsednictví knížete KARLA MINSTRBERSKÉHO žalobu MARKÉTY ze STĚŽOVA na MIKULÁŠE CERHENSKÉHO z DRAŽOVIC a na CERHENICÍCH o rukojemství za věno.

Markéta u soudu tvrdila, že MIKULÁŠ spolu s MATEJEM RATENSKÝM ze ŽLUNIC spoluzodpovídá spolu s OLDŘICHEM POPELEM z VESCE a Václavem BRADÁČEM z TOUŠENĚ za věno, které jí ve výši půltřetího sta kop gr. nišenských slíbil její otec JINDŘICH ze STĚŽOVA, když se provdávala za ZDISLAVA ze ŽLUNIC. Protože Markéta rukojemství Mikuláše neprokázala, soud žalobu odmítl.

S MARKÉTOU ze STĚŽOVA se setkáváme již 8. dubna 1511, když se soudila s JANEM ŽLEBEM ze STŘÍŽKOVA, ZDISLAVEM ze ŽLUNIC a VÁCLAVEM z VRABIC. Před soudem svědčila KÁČA z TŘEBENIC, služebnice paní ALENY RATENSKÉ, že byla při tom, když otec MARKÉTY, který ležel nemocen na HOSTENI, dával Markétě 25 krav a 13 sviní. Ovšem další svědek JÍRA NĚMEC z OUVAL vypovídal u dalšího soudu 3. května 1511 rozdílně. Slvšel, jak nebožtík pan JINDŘICH, který tehdy ležel v nemoci, dal jí 20 krav, které má tři roky užívat a pak je vrátit svým bratrům.

Spatřujeme zde zpravidla sprízněnou šlechtu, která se spolu soudí o majetek.

Ve stejnou dobu se soudí manžel Markety, ZDISLAV ze ŽLUNIC, s BENEŠEM MÍRKEM ze SOLOPIŠK, který on jako rukojmí za BOHUSLAVA VLKA z KVÍTKOVA k zemřelému MATEJI ze ŽLUNIC a k JANOVU z RUTENBERKA - ZDISLAVOVI nedodal / a to z dílu svého 3 kop gr. českých, který Zdislav nedostal.

Od roku 1472 vládal na Poděbradech a Kostonlatech syn krále Jiřího z jeho druhého manželství s Johankou z Rožmitálu, HYNEK z PODĚBRAD /JINDŘICH mladší/.

Současníci o něm uvádějí, že byl "kníže učené, nadané, zkušené, proslulé noudrostí a štědrostí."/

Z jeho doby se zachoval popis dvora v Pečkách, který koupil purkrabí na Poděbradech ZIKUND z BíTOVA a kterému dává r. 1472 HYNEK souhlas, aby s tímto dvorem mohl nakládati zcela svobodně:

Statek je popisován takto:

"Dvouor ve vsi Pečkách s rychtú vysazénú i se dvěma lánama a jedné čtvrtí dědiny orné i neorné a s pěti lukami vysazeny, s vrbinami, potoky a lovením ryb v týchž potocích, stejně také k tomu dvoru jest krčna s zahradu vysazena, a s pazdernicí a s řezníkem, aby měl tu řez a své řemeslo dělal bez překážky, také má již psaný ZIKMUND míti pastuchu svého a ten má jemu pásti neb nábytek jeho po obci té vsi a také po dědinách jeho, a v tom jemu nemá překáženo a hájeno býtí

K tomu mu HYNEK přidal ještě 22 jiter luk s příkopy a vrbinami vedle obce pečecké, které se nazývaly DÍLOVÉ.

Z ustanovení Hynka z Poděbrad dále vyplývá, že Zikmund ani jeho dědici nebo nástupci v držení statku nebude muset vykonávat jakoukoliv službu z něho majetníkům poděbradského panství, ani z něj nedávat jakýkoliv plat. Z toho je patrné, že statek přestal být nanským, jak o tom svědčí i zápis do zenských desek.

Hynek umírá po delší chorobě v Poděbradech 11. června 1492. Roku 1495 /28. dubna/ uzavírá Jindřich starší, kníže minsterberský, s králem Vladislavem II. a jeho syny smlouvu, podle které postoupil králi právo ke KOSTOMLATŮM a PODĚBRADŮM a král mu za to dal knížectví OLEŠNICKÉ, 5000 kop gr.č. a povolil mu vyplácet důchody z vratislavské radnice a v kraji Šródském.

Dne 15. června 1494 Minsterberská knížata /Jindřich starší a jeho synové Albrecht, Jiří a Karel/ postupují králi Vladislavovi II. zápis císaře Zikmunda na vesnici LIBICE, VELKÝ OSEK, KANÍN, OPOLANY, ODŘEPSY, PODMOKY, PÁTEK, a VELENICE - kláštera as. JIŘÍ, dále HOŘANY proboštství sv. APOLINÁŘE, CHOTOÚN moravského biskupství, PEČKY norimberského kanovnictví a TÝNEC, NOVOU VES a VELENKU malostranskému převorství JOHANITŮ, která císař Zikmund zastavil králi Jiřímu za loco kop gr.č. roku 1437.

Ratenice se tak dostávají do sousedství královského panství.

Na žádost dobřichovských osadníků potvrdil jim král Vladislav II. 3. ledna 1503 listem daným v BUDÍNĚ, držení obecních pozemků, které již před lety na příkaz krále Jiřího ohledali JAN z MOCHOVA a VÁCLAV HRŮZA z CHELČIC.

Dále jim král povolil ryby "toho všechno potoku, kterýž v gruntech našich panství Poděbradského od Radimě jde a skrza jejich obec teče, až do KŘÍŽKŮ k používání a lovení půjčujeme. Však aby toliko oni sami v tom potoce lovili a jiný žádný, tím obyčejem a způsobem, jestliže by se kdy událo a přitrefilo, žeby se v tom potoce kapři, nebo jiní plodové naházeli, že to hned rychtářem a konšeli té vsi opatřeno býti má. Tak, aby se ty ryby nelovily, než hned na zámek Poděbradský hejtmanem nynějším neb budúcím, aby tu věc oznamili, kterýž s jiným bude jiní vohledati ty ryby a kapry. Pakližebu z některého našeho rybníka vyšly, aby je zase vyloviti z toho potoka vykázal. . ."

"...Pakliby jim kdo cizí z jiné obce v tom potoce loviti chtěl, bude toto moci hájiti, nyní i v budoucnu..."

O rybnatosti Výrovky a Kouřínky v celém jejím toku svědčí list, kterým purkmistr, rada a obecní starší města Kouřimě dali mlynáři z Kutné Hory KLOUDOVÍ místo k postavení mlýna u splavu /Nového rybníka pod městem. V listě se upravovalo společné lovení ryb.

Na žádost Mikuláše Cerhenského z Dražovic povolil král Vladislav dne 24. března 1504, aby jeho lidé z Dobřichova /t.j. Mikuláše/ směli dálé držet za roční nájem 5 kop gr.č. louky patřící k poděbradskému panství, zvané OSTROVY.

Roku 1514 uzavřel Mikuláš smlouvu s VÁCLAVEM a ADAMEM, v zastoupení jejich strýce JANA RADIMSKÉHO ze SLAVKOVA, o tok vody na mlýn náležející statku Radinskému a Pečeckému.

XX

R A T E N I C K Y Z P R A V O D A J 1984/X + XI

Vážení občané,

dovolte, abychom Vás seznámili s Vyhláškou federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 121 Sb. ze dne 28.10.1982 o některých úpravách pracovní doby a kterou se upravuje prodejní doba v roce 1984 takto:

16. prosinec 1984 - neděle - tzv. stříbrná - den pracovního volna

- podle místních podmínek a potřeb budou otevřené vybrané nepotravinářské prodejny určené na návrh obchodní organizace národním výborem, který současné stanoví prodejní dobu,
- z potravinářských prodejen budou otevřeny pouze cukrárny a prodejny s obvyklým nedělním prodejem.

21. prosinec 1984 - pátek - pracovní den

- Všechny potravinářské prodejny budou mít otevřeno jako ve středu.

22. prosinec 1984 - sobota - pracovní den

- potravinářské prodejny budou mít otevřeno jako v pátek,
- nepotravinářské prodejny budou mít otevřeno jako ve středu, čerpají-li prodejny ve středu volný den, budou mít otevřeno jako v jiný obvyklý pracovní den.

23. prosinec 1984 - neděle - tzv. zlatá - den pracovního volna

- všechny potravinářské prodejny budou mít otevřeno do 12. hodin,
- nepotravinářské prodejny /s výjimkou Uhelných skladů/ budou mít otevřeno do 15 hodin.

24. prosince 1984 - pondělí - den pracovního volna

- podle místních podmínek a potřeb bude otevřená vybraná síť potravinářských prodejen určená na návrh obchodní organizace národním výborem, který stanoví příslušnou prodejní dobu.

25. prosinec 1984 - úterý - 1. svátek vánoční

- všechny potravinářské i nepotravinářské prodejny budou mít zavřeno.

26. prosinec 1984 - středa - 2. svátek vánoční

- všechny potravinářské i nepotravinářské prodejny budou mít zavřeno.

28. prosinec 1984 - pátek - pracovní den

- potravinářské prodejny budou mít otevřeno jako ve středu.

29. prosinec 1984 - sobota - pracovní den

- všechny potravinářské i nepotravinářské prodejny budou mít otevřeno jako v pátek, čerpají-li prodejny v pátek volný den, budou otevřené jako v jiný obvyklý pracovní den.

30. prosinec 1984 - neděle - den pracovního volna

- potravinářské prodejny budou mít otevřeno jako v sobotu nejdéle do 12 h.
- nepotravinářské prodejny budou mít zavřeno.

31. prosinec 1984 - pondělí - den pracovního volna.

- otevřeny budou cukrárny s obvyklým nedělním prodejem.

Dobu provozu v provozovnách restauračního stravování, podmínky prodeje vénočních stromků a živých ryb určí příslušné národní výbory v dohodě s vedením jednotlivých obchodních podniků podle místních potřeb a zvyklostí.

Prodej novin bude zajištěn ve dnech, kdy vyjde denní tisk. Rozsah prodejní doby stanoví příslušný národní výbor.

Odbor obchodu a cestovního ruchu ONV dohodne s obchodními organizacemi a výrobními dodavatelskými podniky odpovídající úpravy rozvozních plánů pro dny s upravenou prodejní dobou a zajistí koordinaci navazujících služeb v oblasti své působnosti.

Odbor obchodu a CR ONV v Nymburce.

Středočeské energetické závody v Nymburce žádají občany, aby v době vegetačního klidu provedli prořízku větví ovocných stromů tak, aby větve i při slabém větru nemohly přijít do styku s elektrickými vodiči a tím se zamezilo poškození, nebo přertzení vodičů. Elektrotechnické předpisy ČSN, norma 341100 § 11410.41 nařizují celkovou šířku průřezu 3 metry.

V případě, že tak občané neučiní, prořízku provedou pracovníci energetických závodů a na stížnosti občanů nebude reagováno. Kde by majitel stromu při řezání byl v možnosti dotyku s el. vedením, nebo kde by větev při uříznutí mohla přetrvhnout el. vodič, ať totto oznámí služebně OBS v Poděbradech na č. tel: 2600, kde zařídí vypnutí el. proudu, případně jiná opatření.

Svazarm v Ratenicích nabízí motoristům své služby pomocí hydraulického zvedáku, na prohlídky, případně opravy spodní automobilů, drobné svářecké práce ap. Služby se budou provéďet o sobotách a každý zájemce - motorista týden před opravami, musí toto nahlásit s. Mengerovi v čp. 127, nebo s. Škopkovi v čp. 202, aby mohl být zajištěn mechanik na provedení těchto prací. Za použití hydraulického zvedáku činí poplatek za 1 hodinu 25 Kčs, za další hodiny jednorázově pouze 50 Kčs.

Upozorňujeme občany, že nedávno byla uklizena a upravena místní skládka odpadků, kdy na úklid byly vynaloženy značné finanční náklady. Žádáme proto občany, aby dodržovaly provozní řád této skládky, aby odpad odvážely pouze v sobotu a neděli, sypaly jej do prohlubně a místo po sobě uklidily, aby bylo připraveno dalšímu zájemci. Za ukládání odpadu prozatím od občanů nebyl vyžadován poplatek, v případě, že nebude dodržován provozní řád skládky, bude skládka oplocena a vybírána poplatek, aby byly finance na nový úklid a úpravu této skládky.

XX

Vydala rada MNV dne 30.11.1984.
Počet výtisů: 300 kusů

Povolen odborem kultury ONV v
Nymburce č.j.: 2610/84.

Redakční rada: Milbach Josef, Horká Jaroslava, Horký Jan.

X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X_X

Z kroniky obce Ratenice:

Proto když roku 1586 TOMÁŠ, jinak TOMEK ryehtář, VIKTORIN, jinak VIŠEK MATOUŠ kulhavý, VÁCLAV, jinak VANĚK nádvorník, lidé ze vsi Dobřichova pana ADAMA SLAVATY z CHLUMU a na ČESTÍNĚ-KOSTELE - zajali a do Dobřichova zahnali 30 ovcí na obci DOBŘICHOVSKÉ mezi mostem RATĚNICKÝM a struhou, kterou tekla voda na mlýn KARLA ZÁRUBY z HUSTIŘAN a od tohoto mlýna dolů SLAVATOVI byla uložena pokuta 10 kop gr.č.

Mikuláš Cerhenský z Dražovic se značně zadlužil a právo hlavních věřitelů koupil v letech 1527 - 1531 MICHAL SLAVATA z CHLUMU a na ČERNÉM KOSTELCI, jemuž tak připadl i Dobřichov a rybník KLENOT.

Michal Slavata odkázal závěti r. 1533 ves Dobřichov s rybníkem Klenot páni ZDĚŇKOVI a LVOVI z ROŽMITÁLU a na BLATNÉ a ADAMU, synu jeho. Po něm nabyl Dobřichov JAN z VALDŠTEJNA /nejvyšší komorník/. Po něm opět DIVIŠ SLAVATA /+ 1575/ a syn jeho ADAM SLAVATA, který r. 1597 ves Dobřichov a dvorem a rybníkem Klenot prodal za 30480 kop gr.m. JAROSLAVU SMIŘICKÉMU ze SMIŘIC a na ČERNÉM KOSTELCI. Od té doby náležel díl Dobřichova nepřetržitě ke KOSTELCI nad ČERNÝMI LESY.

Na složité majetkové vztahy ukazuje zápis v deskách zemských z 26.2. - 1. března 1539.

Jan z PERŠTEJNA na HELFENŠTEJNĚ pohání ADAMA LVA z ROŽMITÁLU a BLATNÉ z toho, že "drží někdy dědiny a lidi Mikuláše Cerhenského z Dražovic, zejména tyto: ves Dobřichov, rybník Klenot s haltéri, s dědinami, lukami, lesy, potoky." Jan z Perštejna chce Adama Lva vyplatit podle znění desek a zápisů a peníze za tím účelem již u desek složil.

Avšak Adam Lev si pro peníze přijít nechtěl. Jakým právem žádal Jan z Perštejna statky pro sebe a jaký byl výsledek sporu, nám zápisu neprozrazují.

O jakémž sporu Mikuláše Cerhenského nás informuje list VILÉMA z PERŠTEJNA z 5.2.1552 biskupu RABSKÉMU a knížeti KARLU MINSTRBERSKÉMU, královským poslům v Čechách. Vilém je zve k sobě do Pardubic a odbírá se zúčastnit jednání se stavý Hradeckého kraje, týkající se Mikuláše z Cerhenic. V dopise uvádí... "ale pro pana Mikuláše a pro žádného jiného v světě vrtákem nebudu." O kterého Mikuláše Cerhenského se jedná, přesně nevíme.

Roku 1550 převzal Cerhenice od bratří z Dražovic JANA a BURJANA - DAVID STŘELA z ROKYC, který se oženil s ALENOU, dcerou Mikuláše Cerhenského z Dražovic. David držel potom ještě KRUCEMBURK a jiné statky. Aleně věnoval r. 1545 na svých všech STEPÁNOVÉ a JEDOUSOVÉ /u Přelouče/ 625 kop gr.č.

Roku 1554 vyměnil pozemky, které jeho lidé drželi od panství poděbradského ve VELIMI a POBLATNÝCH PEČKÁCH za svou ves POPOVICE a dostal k tomu ještě celou ves RATENICE se šesti osedlymi a 2 1/2 lánu rolí. Když r. 1558 zemřela jeho matka, nabyl po ní OVČÁRY a NOVÉ DVORY.

Tak jako řada okolních zemanů, často popíjel v okolních krčmách a městech. Roku 1559 žaloval na MIKULÁŠE HLAVÁČE z VOJENIC, že jej chtěl zamordovat. V roce 1560 obesíhal k soudu JINDŘICHA MATERNU z KVĚTNICE a na PŘÍTOCE, že vyvolal proti němu půtku v domě u VAŠKŮ v KUTNÉ HOŘE a potom jej dostihl v bráně a chtěl jej zabít. V témže roce dal Střela v krčmě v PŘISTOUPIMI jistému BARTÁKOVI pohlavek.

Byl svědkem na svatbě TOMÁŠE z VÝSKYTNE s ANEŽKOU z LOMNÉ, dcerou paní ANNY STŘELOVÉ ze SLOUPNA a na OVČÁŘICH.

Po Davidu Střelovi zdědil jeho syn Mikuláš statky Cerhenice, Krucemburk a Stěpánov. Byl dvakrát ženat, poprvé s MARKETOZ z GERŠTORFU a podruhé s JOHANKOU KORDULOVNOU ze SLOUPNA a na ŽIŽELOVSI.

Jeho jméno ze rytířský stav je uvedeno mezi účastníky sněmu. V roce 1586 byl na aněru relátorem, v roce 1588 na sněmu relátorem spolu s KARLEM ZÁRUBOU z HUSTIŘAN a na RADIMI. Karel Záruba byl na sněmu 16.12.1586 přijat do stavu panského.

Závěti z 28. srpna 1592 učinil Mikuláš z Rokyc svou manželku poručnicí nad dětmi a statkem. Přál se, aby synové byli v desátém roce svého věku dáni na studia do ciziny, kde je podobojí náboženství. Který ze synů dorostěná se ujrout statků a vydat matce polovici svršků a cenností. Manželce pojistil 2500 kop gr.č., 6 koní, 6 klisen, vozy, kšíry, šperlochy s vozovými potřebami.

Na přelomu srpna a září 1592 Mikuláš Střela z Rokyc na cerhenické tvrzi umírá. Johanka se znova provdala za DĚPOLTA ŠVIHOVSKÉHO z RYZMBURKA na HORAŽDOVICÍCH. Od Adama Hlaváče z Vojenic a v Ratericích koupila roku 1602 /v pondělí po sv. Tříjici/ za 2500 kop gr.č. jeho dědictví a to:

"Tvrz RATEKICE, dvůr poplužní, s dědinami, rolemi osetými i neosetými, s oulehlemi, s lukami, pastvištěmi, porostlinami, vrbinami, vodotoky, nami, s poustkou, s lidmi osedlými i neosedlými, platy stálými, s obilím sutým, svršky a nábytky, kromě osob zejména pojmenovaných a vymínených i s lidmi z těch gruntů zbhhlými i nezbhlými, s jiným vším a všelijakých k tomu příslušenstvím, se vší zvolí, s plným panstvím také téměř plném pravě a v těch mezech a hranicích v nichž naopisané dědictví záleží, nic ovšem nevymínajíc, jak to sám v držení a užívání byl / a jemu se to smlouvou mezi ním a bratřími jeho dostalo/. A také tak jak smlouva trhová mezi stranami o to učiněná, p.ž. a to vše, v sobě říšeji obsahuje a uzavírá."

Císař a král český Rudolf II. dal k zapsání smlouvy o koupi do desek své svolení.

Tento smlouvu získal cerhenský rytířský rod z ROKYC celou ves RATEKICE. S Cerhenickým potomkem sdílejí své osudy až do zrušení roboty v roce 1848.

Z kuponí smlouvy se dozvídáme, že tvrz a poplužní dvůr Ratenice převzel Adam Hlaváč z Vojenic jako dědictví. Bylo to v držení tohoto rodu delší dobu.

Ze synů Mikulášových David brzy zemřel a otcovské statky převzal PURKHART STŘELA z ROKYC.

V registrech města NYMBURKA z let 1542 - 1545 jsou záznamy o jedenácti poddaných, kteří patřili městu, z tohoto počtu jsou tři poddaní z RATEKIC... /jedná se o počty selských usedlostí/. K roku 1542 jsou v knihách uvedeny příjmy města, využívané a placené prostřednictvím úředníků JIRÍHO KRAMÁRE a JANA HLAVNÍCI. Přijatý nájem z Ratenic činí 2 kopky 38 gr.

Kdy se dostaly tři selské dvorce do majetku Nymburka, nelze zjistit.

Cástečný pohled na získávání majetku na venkově nám poskytuje některé údaje z obnovených desek zemských po jejich shoření v r. 1541:

V roce 1543 potvrzuje FRIDRICH purkrabí z DOMÍNA, že prodal před shořením desek purkmistru, konšelům a vši obci města NYMBURKA celou ves PÍSTY se selskými dvory, selské dvory ve ZVĚŘÍNKU a SADSKÉ, mlýn KOMÁRNO, v MILČICÍCH plat na královských lidech a to za 1250 kop gr. pr.r.

Podobně VILÉM KAMAJSKÝ ze LSTIBORE potvrzuje prodej celé vsi VŠECHLAP s dvorem novým poplužním, v ČILCI dvůr selský za 1200 kop gr. pr.r., dále OLDŘICH a ADAM ZAPŠTÍ ze ZAP celou ves KRCHLEBY za 1900 kop gr. pr.r. Nejen město Nymburk, ale i ostatní města se snažila získat co největší majetek na vesnici a podílet se spolu se šlechtou na feudálním vykořisťování. Mezi šlechtou a měšťanstvem se tak značně zostřoval boj, protože města zasahovala na vesnice, kde rarušovala monopólní postavení šlechty.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX